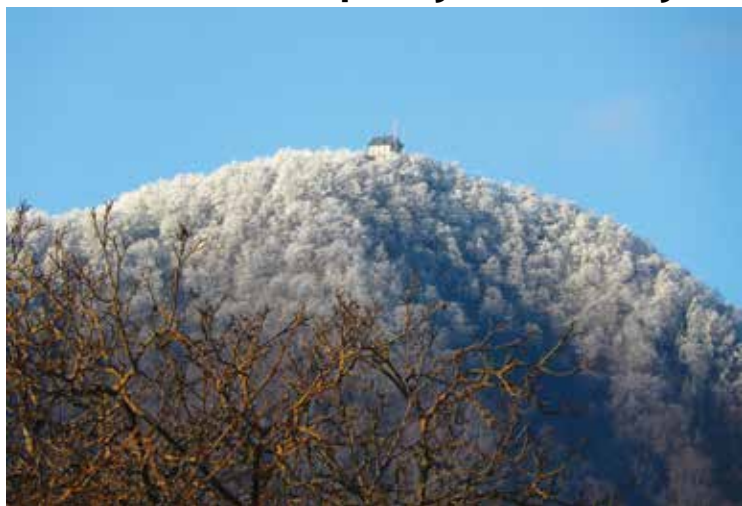

Mi o sebi

Glasilo Društva upokojencev Škofja Loka št. 36 letnik X december 2016

**Moj
pogled**

Foto: Nevenka Mandić Orehek

8

Foto: Zlata Ramovš

23

Foto: Nevenka Mandić Orehek

23

Foto: arhiv Jožice Anžel

25

Foto: Meho Tokić

33

Prokoško jezero

Fotografije na naslovnici: Zlata Ramovš

- 3 UVODNIK**
- 4 POGOVOR S PREDSEDNIKOM DU**
- 5 SREČANJE GORENJSKIH UPOKOJENCEV**
- 7 IZLET PROSTOVOLJCEV**
- 8 DRUŠTVO U3**
 - Sodelovanje generacij – mlade zanima zgodovina iz prve roke
- 10**
 - Krožki angleškega jezika
 - Prostovoljci v Loškem muzeju
- 13 PRIJETNO DRUŽENJE S KNJIGO**
- 15 GLASBA**
 - Glasbena dejavnost v DU jeseni 2016
 - Loške orgličarke
- 17 SPREHOD PO NAŠIH RAZSTAVAH**
- 18 FOTOGRAFI SODELUJEMO PRI OHRANJANJU ZGODOVINSKEGA SPOMINA**
- 19 ZANIMIVE OSEBNOSTI**
 - Lojze Malovrh
 - Erna Živic
- 20**
- 21 DOLGOLETNA ZVESTOBA**
 - Marta Podobnik
- 21 DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE**
 - Marinka Cerar
- 23 ŠPORTNI MOZAIK**
 - Druženje športnikov na pikniku
 - Pogovor z Ivanom Hafnerjem, vodjem športne sekcije
- 25**
 - Naj animatorka Jožica Anžel
- 26**
 - Državne podprvakinje v balinanju
- 28**
 - Maraton bil je živ
 - Strelna tekmovanja
- 29**
 - 36 ŠRI tik pred koncem
- 30**
 - Jesenske aktivnosti kegljačev
- 31 GREMO NA POT**
 - Program izletov, letovanj in prireditev
- 33 KJE SO BILI NAŠI ČLANI**
- 37 VESELI POHODNIKI**
- ČETRTOVI PLANINCI**
- 38 OBISKALI SMO NAŠE ČLANE V CSS ŠKOFJA LOKA**
- 40 PROJEKT STAREJŠI ZA STAREJŠE**
- 41 KORISTNE INFORMACIJE**

KJE STE, NOVI UPOKOJENCI?

Jelka Mlakar

To ni klic v sili, ampak prijazno povabilo, da se nam pridružite. Upokojitev je za slehernega človeka življenjska prelomnica. Takrat izgubi predvsem svoj poklic, saj preneha biti kuhar, učitelj, šivilja, zdravnik in drugo. V vseh obrazcih in rubrikah namreč piše zgolj upokojenec. Prehod v novo, bolj umirjeno življenje nam olajša tudi želja po druženju s sebi enakimi. Obilo možnosti ponujajo aktivnosti društev upokojencev in kar pohvaliti se moramo, da je naše, škofjeloško društvo zelo uspešno na kulturnem, športnem in izobraževalnem področju. Novo poglavje v njegovem delovanju je projekt Starejši za starejše, ki ga izvajamo zadnjih deset let. Večina upokojencev se v društvo včlani zaradi druženja. Hodijo na izlete in pohode ter so tudi drugače športno aktivni. Radi tudi pojejo, berejo in se vključujejo v izobraževalne programe Univerze za tretje življenjsko obdobje, kjer fotografirajo, slikajo in se ukvarjajo še z mnogo drugimi aktivnostmi. Vse to počnejo za svojo dušo. Jedro društva in garancija za to, da društvo sploh lahko deluje, so prostovoljke in prostovoljci, ki opravijo ogromno neplačanega dela. Prostovoljcev je v DU Škofja Loka približno 230. Z novimi, mlajšimi upokojenci bo prihajala tudi nova energija, ki je na področju prostovoljstva še posebej pomembna. Koliko let lahko pričakujemo, da bo nekdo brezhibno opravljal svoje delo, še posebej, če opravlja funkcijo, ki se je ne da nadomestiti kar čez noč? Narava dela svoje in potreba po menjavi generacij se kaže tudi pri nas. Nenapisano pravilo naj bi bilo, da vodja sekcije ali nekega delokroga ne odide, dokler ne poišče svojega naslednika. Prva, ki pravi, da se bo prihodnje leto po desetih letih vodenja knjižnice še drugič upokojila, je Marija Draškovič. Menjavo uredništva našega glasila smo poskušali izvesti letos, vendar nam ni uspelo. Prišel bo tudi trenutek, ko se bo iztekel mandat našemu predsedniku Miru Duiću. Bo poiskal primernega naslednika ali pa ga bomo prepričali, da našo barko vodi še naprej? Tako sem nanizala nekaj misli in želja po širitvi članstva. Čas, da jih povemo na glas, je tudi ravno pravi. Drugo leto bo vse boljše.

**Obveščamo vas, da bomo
januarja in februarja 2017
pobirali članarino
ob ponedeljkih, sredah in petkih
med 8. in 11. uro.**

Izdajatelj

Društvo upokojencev Škofja Loka
Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

Tel. (04) 512 06 64

e-pošta drustvoupokojencev@siol.net

Odgovorna urednica

Jelka Mlakar

Stalni sodelavci

Martin Bizjak, Meri Bozovičar,

Ela Dolinar, Marija Draškovič,

Julija Jenko, Sabina Košir,

Borjana Koželj, Maruša Mohorič,

Nadja Podgoršek

Lektorica

Katarina Draškovič

Oblikovanje

Nevenka Mandić Orehek

Urednica fotografije

Zlata Ramovš

Tisk

GTO Košir d.o.o.

Naklada 2000 izvodov

Posamezni izvod stane 1,00 EUR.

ISSN 1855-0975

**Naslednja številka
bo izšla
14. aprila 2017.**

DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŠKOFJA LOKA

Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka

MŠ 5010721000

DŠ SI99746352

Tajništvo 04/512 06 64 in 040 226 667

Fax 04/512 63 09

Računovodstvo 04/512 63 08

Blagajna 040 857 273

E-pošta drustvoupokojencev@siol.net

Uradne ure sreda in petek od 8. do 12. ure

POGOVOR S PREDSEDNIKOM MIROM DUIČEM

Meri Bozovičar

Ta članek pišem že ob koncu novembra in december se hitro bliža. Mineva tudi že deseto leto, ko je vodenje društva prevzel Miro Duić. Na vprašanje, kako se sedaj počuti, ko vlada večinoma ženski družbi, je odgovoril, da zelo dobro. Priznava, da na ženskah svet stoji in da ženske ne podpirajo samo treh vogalov v društvu, ampak tudi del četrtega.

Med drugimi temami v vsaki številki našega glasila pišemo tudi o projektu Starejši za starejše. Kaj bi še posebej izpostavili za leto 2016?

► Društvo je letos prejelo seznam upokojencev, ki niso naši člani, in tako smo jih vključili v projekt.

Naše prostovoljke jih redno obiskujejo in vse pereče probleme rešujejo v sodelovanju s Centrom za socialno delo. Nudijo jim pomoč pri prevozi in gospodinjskih opravilih, veliko pa pomeni tudi stisk roke in pogovor. Opažamo, da se mlajši

upokojenci zelo redko vključujejo v naše društvo, ker jih vedno bolj potrebujejo lastni otroci in vnuki. Iz tega razloga bomo morali dobro premisliti, kako pomladiti naše vrste.

Kakšni so vaši načrti za naslednje leto?

► Vsekakor se društvo lahko razvija le v okviru finančnih zmožnosti. Želje so velike, možnosti pa finančno omejene. Upoštevati je treba predpise in zakone, čeprav so ti velikokrat izredno birokratski.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Zelo pomembni so medsebojni odnosi, ki morajo biti odprti, saj smo le tako lahko uspešni. Moji načrti za nadaljnje delo so, da še naprej izvajamo vse dosedanje aktivnosti. Na tem mestu bi še posebej pohvalil vse naše športne navdušence, ki z dobrimi rezultati prispevajo k prepoznavnosti DU Škofja Loka.

Žal je manj spodbudno dejstvo, da se zmanjšuje zanimanje za obisk toplic in enodnevnih izletov. Na žalost se standard upokojencev znižuje in nekateri so že na robu preživetja. Toda upanje nikoli ne ugasne. S skupnimi močmi se bomo trudili za izboljšanje položaja upokojencev in nadaljevanje programov v dobro nas vseh.

Želite članom ob koncu leta še kaj povedati?

► Vsem našim članom in upokojencem želim lepe božične praznike, v novem letu pa sreče in zdravja. Praznike naj praznujejo lepo v družinskem krogu in med prijatelji. Poskrbijo naj za svoje zdravje, da se bomo lahko še dolgo srečevali in uživali v tretjem življenjskem obdobju.

Vam, dragi predsednik, pa želim, da bi še naprej uspešno vodili društvo, ker se pod vašim vodstvom vsi počutimo dobro.

**Na pragu novega leta
naj vam čas nakloni
spoznati prave ljudi,
storiti prave reči,
ubrati prave poti
ter sebi in drugim
najti le dobre sledi.**

Foto: Mira Kofler

POHVALE PROJEKTU STAREJŠI ZA STAREJŠE

Maruša Mohorič

Letošnje srečanje gorenjskih upokojencev, županov in poslancev Gorenjske, že 25. po vrsti, je bilo 8. septembra na letališču v Lescah. Pripravila sta ga Pokrajinska zveza društev upokojencev Gorenjske in Društvo upokojencev Lesce. Na srečanje so vedno povabljeni tudi prostovoljci in prostovoljke, ki sodelujejo v projektu Starejši za starejše. Bil je lep, sončen in precej vroč dan, ki je privabil veliko število članov društev upokojencev gorenjske regije, po nekaterih podatkih okrog 3000.

Foto: Zlata Ramovš

Udeležence so pozdravili predsednik DU Lesce Vasilij Koman, predsednik PZDU Gorenjske Zdravko Malnar, župan občine Radovljica Ciril Globočnik in podpredsednica ZDUS Vera Pečnik. Vsi govorniki so poudarili velik prispevek upokojencev k razvoju Slovenije, nam zaželeli prijetno druženje in nas povabili k ogledu drugih krajev v bližini. Podpredsednica ZDUS Vera Pečnik je povedala, da smo gorenjska društva med največjimi v državi in da moramo prispevati svoj delež pri uveljavljanju pravic upokojencev. Srečanja se je udeležil

Foto: Zlata Ramovš

Med udeleženci so bili tudi župani Miha Ješe iz Škofje Loke, Janez Fajfar z Bleda in Milan Čadež iz občine Gorenja vas-Poljane.

tudi naš župan Miha Ješe, od gorenjskih poslancev pa sta na srečanje prišla le Alenka Bratušek in Matej Tonin.

Slavnostni govornik je bil evropski poslanec **Ivo Vajgl**, ki se je zahvalil za vabilo in dejal, da ga veseli, ker nas vidi dobro razpoložene. Povedal je, da je posvojil idejo programa Starejši za starejše in jo tudi predstavil evropskim poslancem, ki so bili nad našim medgeneracijskim sodelovanjem navdušeni. Zato namerava leta 2017 predlagati, da projekt prejme nagrado Državljan Evrope, saj naj bi pripomogel k oblikovanju bolj znosnega sveta. Omenil je še vprašanje odnosa Evrope z Rusijo, ki je zanj vprašanje miru, mir pa je najpomembnejši, saj se ljudje v teh časih

Foto: Zlata Ramovš

Ivo Vajgl, evropski poslanec in slavnostni govornik

bojijo kriz, beguncev in še veliko drugih stvari. Zaželel nam je zdravja in dobre volje ter izrazil upanje in pričakovanje, da bodo voditelji države imeli posluš za tiste, ki so za državo, na katero naj bi bili ponosni, dali in naredili vse. V pestrem kulturnem programu so sodelovali upokojenski zbor Slavček in folklorna skupina iz Lesc, mali pevec Jan z dedkom Mirom, pevka Taša Mihelčič in kvintet Tivoli iz Lesc. Za zabavo in ples je bil zadolžen ansambel Triglav kvintet Katerman iz Hlebc, ki je poskrbel, da

Foto: Zlata Ramovš

Srečanje je popestril dober kulturni in zabavni program.

so ljubitelji plesa zelo uživali in ob znanih vižah tudi zapeli. Razveseljevali so nas padalci in jadralci, ki so nam s svojimi nastopi polepšali že tako lep dan. Organizatorji so poskrbeli, da nismo bili lačni, sponzorji pa so na stojnicah predstavili svoje izdelke.

Udeleženci so čas izkoristili tudi za krajše ali daljše sprehode do starega mestnega jedra v Lescah in si ogledali tamkajšnje znamenitosti.

Nagovorila sem **Mateja Tonina**, poslanca NSi, ki je povedal, da se je srečanja udeležil, ker je želel izkazati podporo upokojencem in solidarnost z njimi. Dodal je še, da se srečanj ponavadi vedno udeleži, saj so zanj priložnost, da mu upokojenci neposredno povedo, kaj jih moti in čemu bi morali po njihovem mnenju poslanci prisluhniti. Na vprašanje, kaj meni o standardu upokojencev danes, je odgovoril, da se zaveda realnega zniževanja pokojnin v zadnjih desetih letih in meni, da bi bila zato potrebna pokojninska reforma. Dodal je še, da

Foto: Zlata Ramovš

Člani DU Škofja Loka so se porazgubili med množico udeležencev.

vlada v Beli knjigi ugotavlja, da je trenutno razmerje med zaposlenimi in upokojenci 1, 37: 1, medtem ko demografska gibanja kažejo, da bo razmerje leta 2060 0,92 : 1, torej bo 100 zaposlenih delalo za 108 upokojencev.

Bivša predsednica vlade in sedanja poslanka **Alenka Bratušek** je povedala, da se srečanj udeležuje, ker se tako družijo z upokojenci in težave spozna v živo. Vesela in ponosna je bila, da smo upokojenci sposobni organizirati taka srečanja in da je videla veliko radostnih obrazov. Poudarila je, da se zaveda velikega prispevka upokojencev k reševanju finančne krize. Povedala je tudi, da če bi leta 2013, ko je prevzela vlado, morali zaprositi za finančno pomoč v tujini, bi morali znižati pokojnine za 30 odstotkov. Sedaj pa meni, da je skrajni čas, da tudi upokojenci dobimo, kar smo si zaslužili, saj je gospodarska situacija razmeroma ugodna. Zato si bo, po njenih zagotovilih in obljubah, stranka Zaveznštvo v parlamentu prizadevala, da se pokojnine uskladijo z zakonom in da regres dobijo vsi upokojenci.

Foto: Zlata Ramovš

Naša tajnica Cveta Škopelja v pogovoru s poslanko Alenko Bratušek

Naša članica in prostovoljka programa Starejši za starejše **Marjanca Pleško** je povedala, da se srečanj upokojencev udeleži z veseljem, saj se tako vsaj enkrat na leto lahko pogovori z nekaterimi znanci. Zanj je to vedno poseben in lep dan brez običajnih obveznosti. Podobno pravi tudi **Ferdo Pozvek**, naš član in zagnan šahist, ki mu je všeč druženje z vrstniki z Gorenjske. Letos so ga malce zmotile visoke cene storitev in zelo dolgo čakanje v nepreglednih vrstah, a prevladala sta dobra družba in zabava. Člani DU Škofja Loka smo obisk Gorenjske izkoristili tudi za obisk trgovine tovarne Gorenjka v Lescah, kjer smo se oskrbeli s čokolado, popoldne pa se zadovoljni in srečni vrnili domov. Med potjo so se nekateri spraševali, kdaj bo srečanje gorenjskih upokojencev v Škofji Loki.

Ela Dolinar

Na lep dan 29. novembra 2016 smo se prostovoljke in prostovoljci odpeljali proti Ljubljani. V Trnovem nas je čakala ladjica in odpluli smo po Ljubljanici. Simpatični lastnik ladjice nam je med plovbo razlagal zanimivosti o mostovih, vodnem življu, poplavah na Barju, labodji družini, nutrijah ter gradnji na poplavnem območju pred letom 1963 in po njem.

Na ladjici so nam postregli z zelo dobrim kosilom in kozarčkom rujnega. Za tiste, ki vina ne pijejo, sta bila na mizi sok in voda. Bilo je veselo in tudi poučno.

V nadaljevanju članka vam bom na kratko predstavila pomembne mostove in zapornice. Takšnih arhitekturnih biserov, kot jih ima Ljubljana, v tem prostoru ni prav veliko.

HRADECKEGA MOST povezuje bregova Ljubljanice z Grudnovega nabrežja. Ta litoželezni most je bil prenesen z Zaloške ceste pri porodnišnici, kjer je služil kot Mrtvaški most. Leta 1931 ga je k mrtvašnici prestavil arhitekt Jože Plečnik. Postavljen je bil leta 1867 na mestu sedanjega Čevljarskega mostu.

ČEVLJARSKI MOST, imenovan tudi Šušarski most, je bil zgrajen kot Zgodnji most, ki je bil drugi najstarejši most v Ljubljani in je povezoval Mestni, Stari in Novi trg. Most so najprej zasedli mesarji, po katerih je dobil tudi novo ime Mesarski most. S širitvijo mesta je most za mesarje postal neprimeren, saj je voda, v kateri so prali in čistili meso, tekla skozi mestno jedro in zato je obstajala velika nevarnost izbruha različnih epidemij. Tako so leta 1614 mesarje preselili, na mostu pa dali prostor čevljarjem in od takrat je most znan kot Čevljarski most.

TROMOSTOVJE povezuje Prešernov trg s staro Ljubljano. Na njegovem mestu je že v srednjem veku, natančneje leta 1280, stal prvi mestni most čez Ljubljanico. Leta 1842 so leseni most nadomestili s kamnitim in ga posvetili avstrijskemu nadvojvodi Karlu. Po prvi svetovni vojni je arhitekt Jože Plečnik po vrnitvi v Ljubljano takratne ljubljanske mestne odbornike prepričal, da so obstoječi most razširili z dvema stranskima brvema. Plečnik je z novimi ograjami preoblikoval stari most in nabrežje okoli mostov. Trimostje so poimenovali Tromostovje.

MESARSKI MOST poteka od vmesnega prostega dela Plečnikovih arkad (tržnih lop) na Adamič-Lundrovem nabrežju preko Ljubljanice do Petkovškovega nabrežja.

ZMAJSKI MOST je cestni most čez Ljubljanico, ki je bil zgrajen v času županovanja Ivana Hribarja (1851-1941). Okrasje je izdelano v secesijskem

slogu z rastlinskimi motivi in štirimi velikimi kipi zmaja, simbola Ljubljane, iz kovane pločevine. Poleg velikih so na mostu tudi manjši kipi, skupaj kar 20 zmajev. Ob otvoritvi leta 1901 je bil most posvečen štiridesetletnici vladavine cesarja Franca Jožefa I. in v ta namen so na stranicah izpisane letnice 1848 -

Foto: arhiv Mira Duiča

Prostovoljke in prostovoljci pred ladjico

1888. Takrat je bil ta most eden prvih železobetonskih mostov v Evropi in prva železobetonska konstrukcija v Ljubljani. S 33,34 m premera je imel tretji najdaljši lok med tedanjimi evropskimi mostovi.

MRTVAŠKI MOST povezuje Zaloško cesto in cesto Ob Ljubljanici ter Poljanski nasip. Ker je bila v bližini včasih ljubljanska mrtvašnica, se je most neuradno imenoval Mrtvaški most.

Ob koncu naše plovbe po Ljubljanici smo pripluli do zapornic. Plečnik jih je obravnaval kot simbolični in slovesni zaključek mestnega središča. Oblikoval jih je kot monumentalno hišo na vodi, ki jo sestavljajo trije stolpi, povezani z brvjo za pešce. Zapornica je oblikovana po historičnih vzorih. Rečni stolpi oziroma piloni stojijo na velikih stebrih, ki jih v smeri iz mesta zaključujejo jonski kapiteli z obrazi, spremljajočimi odtekajočo reko.

Pogled na zapornico je bil resnično lep, a žal na zgradbi ni bilo lučk, saj zapornica pač ne stoji v središču mesta. Pogled z ladjice na Ljubljano je čudovit. Nad mestom se bohoti grad, v ozadju je kulisa iz planin, drevesa, ovešena s tisoči lučk, se bleščijo. Ob odhodu z ladjice nas je pospremila Avsenikova Golica in prešerne volje smo se odpravili proti domu. Vodstvu se zahvaljujem, da nas je za naše delo nagradilo s prav simpatičnim izletom.

SODELOVANJE MED GENERACIJAMI - MLADE ZANIMA ZGODOVINA IZ PRVE ROKE

Borjana Koželj

Sodelovanje med generacijami se kaže kot druženje, sodelovanje in izmenjave izkušenj. Vse to smo zaznali na srečanju z Meto in Manico, avtoricama raziskovalne naloge z naslovom *Škofjeloški grad*.

Loški grad imamo radi ne le Ločani, ampak tudi mladi iz Poljanske doline. V roke nam je prišla odlična seminarska naloga na to temo in odločili smo se za srečanje z raziskovalkama. Dekleti sta nas presenetili s svojo resnostjo.

Na Osnovni šoli Poljane mlade spodbujajo k raziskovanju.

Njihovi mladi raziskovalci so raziskovali na področjih multi-medije, sociologije, geografije književnosti in zgodovine.

Ustvarili so šest raziskovalnih nalog, s katerimi so sodelovali na regijskem srečanju v BC

Naklo, kjer je bila naloga z

naslovom *Škofjeloški grad*, ki je nastala pod vodstvom mentorice Sonje Homec, zelo uspešna.

Avtorici naloge sta devetošolka Meta Perko Balon in sedmošolka Manica Demšar.

Zadali sta si zahtevno in obsežno nalogo, katere sta se lotili, ker ju je zanimala zgodovina gradu.

Namen njune naloge je sicer bil širši, saj sta želeli odkriti, kako grad na področju turizma povezati s Poljansko dolino. O tem sta spraševali sošolce v anketi, proučili različne pisne vire in poiskali ljudi, ki so jima lahko povedali veliko zanimivega. Posvetili sta se zlasti šoli, ki so jo na gradu vodile uršulinke, in našli pravo sogovornico, ki jima je iz prve roke lahko povedala, kakšna je ta šola bila. Meri Bozovičar je kot deklica to šolo obiskovala in jima povedala veliko zanimivega. Zaupali sta nam, da sta se k njej odpravili na poučni klepet. Med drugim jima je povedala tudi, da je bila ena od posebnosti šole zelena papiga Kokica. Svojo veliko kletko je imela na sredini stopnic, ki so iz vodile iz šole na grad. Kadar je bila pri volji, je klicala Ave Marija, kričala, da je lačna, ali celo zapela Lepa si roža, Marija. Spomini Meri Bozovičar na tiste vojne čase so tako lepi kot tudi žalostni.

Na šoli se trudijo medgeneracijsko sodelovati. Starejšim pomagajo v okviru projekta Simbioza ter jim nudijo pomoč pri uporabi računalnika.

Manica Demšar, Meri Bozovičar in Meta Perko Balon

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Poleg tega mentorica **Sonja Homec**, učiteljica zgodovine in geografije, pravi, da njihovi učenci radi raziskujejo. Odgovore poiščejo v različnih virih in tudi pri starejših, ki o preteklost veliko vedo, zato sta učenki v svojo seminarsko nalogo vključili pogovor z Meri Bozovičar.

Meri Bozovičar je o pogovoru povedala: »Povabila na pogovor sem se zelo razveselila. Presenetilo me je, da osnovnošolce zgodovina tako zanima in se ne zadovoljijo le z informacijami iz strokovne literature, ampak želijo več zvedeti tudi iz prve roke. Šolo pri uršulinkah sem obiskovala že zelo dolgo nazaj in ostala mi je v lepem spominu, zato sem bila na pogovor takoj pripravljena. Starejši se radi družimo z mladimi in to nam veliko pomeni, zato sem še vedno aktivna v Loškem muzeju kot prostovoljka in skrbim za obiskovalce Škoparjeve hiše na grajskem vrtu.«

Deklici bosta v svojem življenju še veliko raziskovali. Vesela sem, da sta se takšne naloge lotili tako sistematično, še posebej pohvalno pa je, da poiščeta izvirne zgodovinske informacije pri pravem viru. Želim jima, da bi tako še nadaljevali.

Preživeli smo prijetno srečanje z mladima raziskovalkama na Loškem gradu in tudi to je medgeneracijsko sodelovanje.

NOVO ŠTUDIJSKO LETO 2016/2017 SE JE ZAČELO

Tekst Borjana Koželj, statistične podatke zbrala Vlasta Mekiš

Veseli smo novega študijskega leta, novih znaj, srečanj s prijatelji in znanci ter drugih vrednot, ki nas družijo. Razvijamo čut za solidarnost. Med seboj si pomagamo, kjerkoli kdo potrebuje pomoč. Večkrat podpremo tudi Rdeči križ in prispevamo za pomoči potrebne. Do drugih se obnašamo tako, kot bi si želeli, da se drugi obnašajo do nas, in ne dopuščamo nespoštljivega odnosa

Tudi letošnje poletje smo se potrudili in pripravili bogato izbiro študijskih krožkov. Pomena izobraževanja v tretjem življenjskem obdobju se dobro zavedamo. Potrudimo se, da so naše skupine ravno dovolj velike ter da so vsebine zanimive in dostopne. Naši mentorji so pri delu odgovorni, imajo pravi odnos do starejših ter so odlični na svojem strokovnem področju.

Ena od vrednot našega društva je **prostovoljstvo**, na katerem temelji naše celotno delo, tako organizacija dela univerze kakor tudi delo v nekaterih krožkih in delavnicah. Za tekoče delo v študijskih krožkih skrbijo animatorji. Kar nekaj naših članov svoje znanje prijateljem podarja. Tako si znanje medsebojno podajajo v študijskem krožku klekljanje ter pri oblikovanju gline, uporabi računalnika in likovnem ustvarjanju. Kot prostovoljni kulturni mediatorji sodelujemo z nekaterimi institucijami in nevladnimi organizacijami. Tako z Loškimi muzejem že vrsto let sodelujeta Meri Bozovičar in Marjan Gantar, Nevenka Mandić Orehek pa pomaga pri vnašanju bogatega knjižničnega gradiva v sistem COBISS. Sodelujemo tudi z Zvezo združenj borcev, kjer je skupina fotografov pod vodstvom Nevenke Mandić Orehek fotografirala pomnike NOB na področju celotne upravne enote in zbirko fotografij tudi uredila. Veseli smo mladih mentorjev, ki si pri delu nabirajo izkušnje in večajo veselje do dela s starejšimi. Vsi, ki vlogo mentorja prevzamejo, se zavedajo odgovornosti in sprejete obveznosti ter obljube vestno uresničujejo.

Število prijavljenih po skupinah 23. 10. 2016

Vsako leto spremljamo uspešnost našega dela. Tudi letos smo statistično preverili vpis in ugotovili, da je zelo podoben vpisu v preteklem letu. Prepričani smo, da se bo podobno kot v preteklosti tudi tokrat število vpisanih še povečalo, saj se je študijsko leto šele začelo, naša univerza pa je za vse, ki si znanja želijo, odprta

celo leto. Želimo si, da bi se nam pridružilo še več slušateljev.

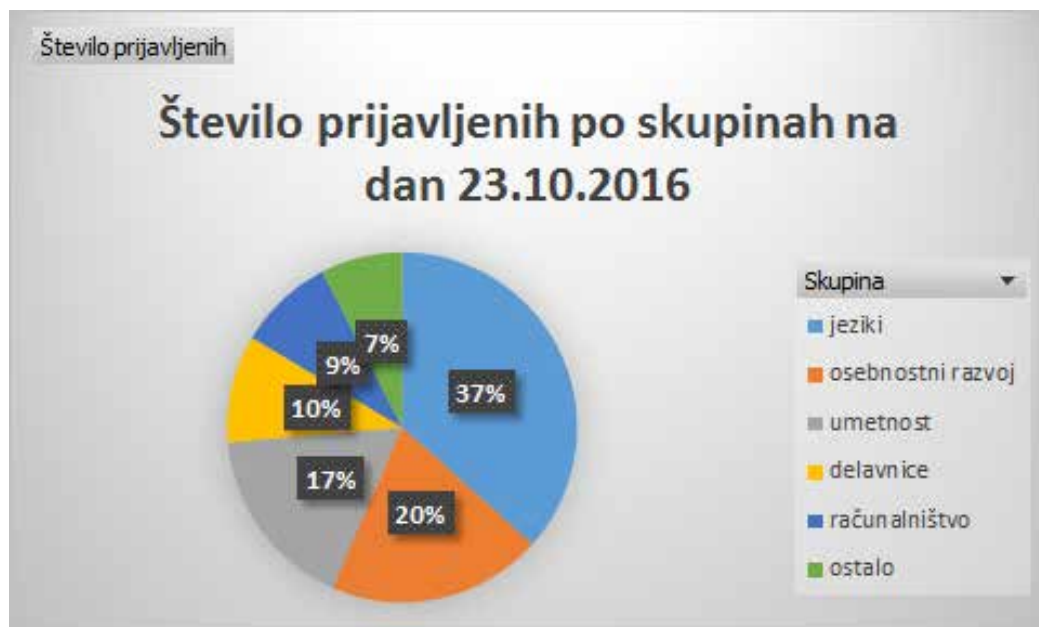
Vse člane univerze vabim, da spodbudijo prijatelje, naj se nam pridružijo, saj bodo tako poskrbeli za svojo osebnostno rast in vključenost v družbo.

Vsak, ki bo pripeljal v društvo prijatelja ali dva, bo tudi tako izkazal svojo pripadnost univerzi.

Iz priložene tabele in grafa je jasno razvidno, da je največ zanimanja za jezike, na drugem mestu je področje osebnostne rasti, na tretjem pa umetnost. Takšna razporeditev je značilna tudi za druge univerze v naši državi. Želimo si povečanja vpisa v krožke računalništva, za kar se še posebej trudimo, saj se zavedamo, kako pomembno je to znanje za današnji čas, in nikakor ne smemo dovoliti, da bi v tretjem življenjskem obdobju na tem področju zaostajali. Na občinskem razpisu smo pridobili nekaj sredstev in zato je nekaj osnovnih vsebin računalništva brezplačnih.

Še je čas, zato nas obiščite in predstavili vam bomo naše delo.

Oznake vrstic	Število prijavljenih
Jeziki	107
Osebnostni razvoj	58
Umetnost	50
Delavnice	29
Računalništvo	26
Ostalo	22
Skupaj	292

ZELO ZAVZETI, VEDOŽELJNI IN PRIPRAVLJENI NA ŠTUDIJ

Jasna Kejžar Hartman

V Društvu U3 že tretje leto poučujem angleški jezik. V letošnjem študijskem letu sem mentorica štirim krožkom različnih težavnostnih stopenj.

V začetnem krožku so slušatelji, ki se še nikoli niso učili angleško ali pa so minila že desetletja, odkar so imeli stik z jezikom. V dveh različnih nadaljevalnih stopnjah nadaljujemo s snovjo, s katero smo pričeli v lanskem ali predlanskem študijskem letu. Slušatelji obnovitvenega krožka imajo že zelo lepo znanje angleščine, ki ga še nadgrajujemo s spoznavanjem zahtevnejših jezikovnih prvin. Najmanjša skupina šteje pet študentov, največja pa kar deset, pri čemer je žensk veliko več kot moških.

Med svojimi študenti se počutim naravnost odlično. Tuji jeziki so me že od nekdaj zanimali in veselili,

prav tako tudi poučevanje, zato poučevanje tujega jezika smatram kot dobitno kombinacijo. Še posebej rada delam s slušatelji, ki so se za učenje jezika odločili zaradi sebe, kot temu rečemo, in ne zaradi nujnosti, kot je angleščino v času svojih šolskih dni doživljal marsikdo. Tako so študenti zelo zavzeti, vedoželjni in pripravljeni na študij, ki obsega tudi domače delo. Njihov pristop k učenju je zelo resen. V eni izmed skupin so me celo prosili, da naj jim tudi med poletnimi počitnicami pošljem kakšno nalogo, da ne bodo do jeseni vsega pozabili. Nikakor pa naš pouk ne poteka v resnem

ali strogem ozračju, ne poznamo niti točkovanj in ocen. Kljub temu udeleženci dobijo dokaj objektivno oceno o svojem napredku, saj poleg

številnih vaj, nalog in primerov, ki jih rešujemo pri vsakokratnih urah, na koncu leta novo pridobljeno znanje preverimo s kar obsežnim testom. Velik poudarek je tudi na domačih nalogah, saj se tako najbolje utrjuje snov, ki jo predelamo pri pouku.

Pouk je zelo dobro obiskan, saj je udeležba največkrat kar stoo odstotna. Da vse teče nemoteno, ima vsaka skupina tudi animatorja, ki skrbi za administrativne zadeve in ima vlogo veznega člana med menoj in slušatelji. Tako naša

srečanja potekajo v pozitivnem, sproščenem in odprtem vzdušju. Prav v vsaki skupini imamo koga, ki s kakšno šalo ali duhovito pripombo poskrbi za smeh in tako popestri učno uro.

Nenazadnje imajo krožki angleščine poleg svojega osnovnega namena učenja jezika tudi družabno, povezovalno funkcijo, saj smo z vsako izmed štirih skupin postali že prav uigrana ekipa. Tako se pouk običajno ne zaključi v učilnici, temveč v bližnji kavarni. Verjetno pa moji študenti ob kavi preklopijo nazaj na slovenski jezik.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

PROSTOVOLJSTVO V LOŠKEM MUZEJU

Borjana Koželj

Člani naše univerze so s prostovoljnim delom v Loškem muzeju začeli že leta 2008. Velika skupina mediatorjev v kulturi se je izobraževala in posredovala med bogato ponudbo muzeja in obiskovalci. Za svoje delo so bili tudi nagrajeni, saj so leta 2009 dobili priznanje Andragoškega centra Slovenije.

V tej skupini sta bila tudi Meri Bozovičar in Marjan Gantar, ki v muzeju še vedno delata enkrat na teden.

Zadnje leto se jim je pridružila še Nevenka Mandić Orehek.

Za glasilo so mi opisali svoje delo in povedali, kako ga doživljajo.

Meri Bozovičar

»V knjižici z naslovom Modrosti za današnji čas sem prebrala, da če si nekaj močno želiš, to lahko tudi dobiš. Da to resnično drži, sem doživela sama. Ko so leta 1962 Škoparce, tristo let staro leseno hišico, iz Puštala prestavili na Grajski vrt, sem ing. Pavlu Hafnerju pomagala pri kuhanju kosila v črni kuhinji. Dejala sem mu, da bom po upokojitvi Škoparce najela in v njej kuhala loško medlo za turiste.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Medle ravno ne kuham, ampak obiskovalcem razlagam, kakšno je bilo življenje številne družine v takšni hiši. Japonce in Izraelce sem naučila igrati fškalco, igro s fižolčki. Izseljenci se spominjajo, da so to igro igrali ob dolgih zimskih večerih. Ko jim jo podarim, so tako veseli, da me začnejo objemati. Eden od nemških obiskovalcev je bil nad mojo razlago tako navdušen, da se je vrnil in mi v zahvalo prinesel lončnico s planikami. Gospa iz Celja mi je poslala pesmico, ki je nastala ob obisku Škofja Loke in muzeja.

V Škoparce zelo uživam, saj spoznam veliko zanimivih ljudi ter slišim veliko usod in življenjskih prigod. Zelo sem srečna, da so obiskovalci z mojo razlago zadovoljni.«

Marjan Gantar

»Prostovoljno delo na mnogih področjih me spremlja vse življenje. Pred leti sem se udeležil predavanja za prostovoljce, ki sta ga organizirali naša Univerza za tretje življenjsko obdobje in Loški muzej. Takrat so strokovnjaki Loškega muzeja za nas 11 prostovoljcev pripravili usposabljanje, za kar sem jim zelo hvaležen. Z leti je začetna zagnanost skupine splahnela, tako da sva od skupine ostala samo dva zanesenjaka. Moje delo ni naporno. Zainteresiranim obiskovalcem muzeja razlagam zanimivosti o posameznih razstavljenih eksponatih v prostoru novejši zgodovine, prostorih obrtno dejavnosti in kmetijskih pripomočkov. Opozarjam jih na mojstre slikarskih del, ki so razstavljena v hodniku gradu, in na bogato zbirko divjadi. Vsak

teden enkrat uživam v dobri družbi. Na grad prihajam z veseljem, saj mi čas hitro mine, poleg tega pa se dobro razumem tudi z zaposlenimi v muzeju.«

Pomoč v knjižnici Loškega muzeja

Nevenka Mandić Orehek že veliko let prostovoljno dela na različnih področjih. Z Brigito Lužar sta opravili strokovno usposabljanje za delo v virtualni knjižnici COBISS in v Marinkini knjižnici skrbita, da so v to bazo vnesene vse knjige. Knjižnica Loškega muzeja je v bazi COBISS novinka, hrani pa več kot 15 000 knjig, katalogov in revij. Nevenka pomaga pri vnosu gradiva. O svojem delu je povedala: »Vabilu k sodelovanju sem se rada odzvala. Moja šefica je muzejska svetovalka in knjižničarka Mira

Foto: Mira Kalan

Kalan, ki me vsak petek zjutraj pričaka s prižganim računalnikom in pripravljenim kupom knjig. Delo je izredno zanimivo, saj je muzejska knjižnica zelo bogata. Gradivo prihaja s celega sveta. Marsikatera knjiga ni mogoče najti v bazi COBISS, za nekatere pa se je treba zelo potruditi, ker ni na voljo vseh potrebnih podatkov. Manjkata lahko datum izdaje ali avtor, pri kakšni knjigi pa ne ustreza število strani. Razlogi so različni in potrebno je kar malo detektivskega dela.

Trenutno vnašam gradivo s področja etnologije. Pogosto mi posamezna knjiga ostane v rokah dlje, kot je potrebno za samo obdelavo, saj me kar sama vabi, da jo prelistam in preberem. Zaradi baze COBISS bo marsikatera knjiga našla svojega bralca, saj bo vedel, kje jo lahko najde.«

ŠPORTNA SEKCIJA PRI DRUŠTVU U3

Borjana Koželj

Upravni odbor našega društva se sestane nekajkrat na leto. Zadnje srečanje je bilo 17. novembra, ko smo pregledali delovanje društva. Ugotovili smo, da je bilo letošnje poslovanje društva dobro. Vpis v novo študijsko leto je bil primerljiv lanskemu, pridružilo pa se nam je tudi nekaj novih članov.

Poleg izobraževalnih študijskih krožkov se nekateri naši člani že veliko let družijo tudi ob športu. Ker želimo spodbuditi člane k še večjemu športnemu udejstvovanju, smo se odločili ustanoviti športno sekcijo. Poleg krožkov Pilates, Razmigajmo se in

Country plesa, bomo pripravili tudi različne krajše delavnice. Da bi bilo v telovadnici čim bolj zabavno, aktivnosti pa uspešne, bomo poskrbeli, da bo članom na voljo nekaj športnih pripomočkov.

Foto: Milena Razniger

Country ples - nadaljevalni krožek

Foto: Zlata Ramovš

Pilates

Foto: Zlata Ramovš

Razmigajmo se

Foto: Milena Razniger

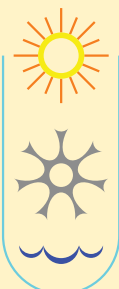
Country ples - začetni krožek

VOŠČILO

Dragi naši člani, želimo si, da vrednote, ki jih živi naše društvo, postanejo most do vas. Znanje kroži. Kvaliteta dela in življenja raste. Rodijo se nove zamisli in rešitve problemov.

Vi ste poslanci naših idej, saj te vrednote posredujete vrstnikom in mlajšim generacijam in tako sodelujete pri družbenem napredku.

Zahvaljujemo se Vam za sodelovanje in Vam želimo v novem letu še veliko ustvarjalnosti.
Vaše Društvo U3

Društvo Univerza za tretje življenjsko obdobje Škofja Loka - Društvo U3

uradne ure - četrtek od 10. do 12. ure

☎ v času uradnih ur: 064 233 535

✉ loka3univerza@gmail.com

✉ krozki.loka.u3@gmail.com

www.3univerza-loka.splet.arnes.si

BRALNA ZNAČKA 2016/2017

Marija Draškovič

Letos teče že sedmo leto, odkar smo v naši knjižnici uvedli bralno značko. Najprej smo brali samo knjige v slovenskem jeziku, kasneje pa smo se odločili še za bralno značko za knjige v angleškem jeziku. Veseli me, da naši bralci radi berejo predpisane knjige in se tudi udeležujejo zaključnih prireditev. Sedmo tekmovanje se je začelo v začetku oktobra.

Pri romanih, ki so bralcem na razpolago, sem kot vodilna pisateljica izbrala Antona Ingoliča in letošnjega prejemnika nagrade kresnik časopisa Delo Miha Mazzinija. Anton Ingolič je začel pisati pred drugo svetovno vojno. Najprej je pisal **romane in povesti iz kmečkega življenja**. V delu Lukarji govori o težkem življenju pridelovalcev čebule. V romanu Matevž Visočnik je pisatelj opisal življenjsko zgodbo svojega očeta mizarja. O življenju na podeželju

pred drugo svetovno vojno, predvsem pa propadanju kmetij, pripoveduje tudi roman Žeja. Za roman Na splavih je pisatelj dobil prvo banovinsko nagrado. **Izseljenki romani** so začeli nastajati po drugi svetovni vojni. Pisatelj je to

problematiko spoznal v Parizu, o življenju v New Yorku pa mu je pripovedoval tast. Med vojno je bil izseljen tudi sam in napisal več romanov s to tematiko. V trilogijo Domovina v srcu je pisatelj uvrstil romane Kje ste Lamutovi?, Nebo nad domačijo in Lastovka čez ocean. Do 90-tih let so nastala še dela Delovni dan sestre Marje, Podobe njenega življenja in Družinski festival. Pisatelj se je odzival tudi na **aktualne dogodke**. Njegova najbolj znana knjiga je roman Gimnazijka. Ogorčenje nad materialnim uničevanjem slovenskih domačij in izsekavanjem pohorskih gozdov je izrazil v knjigi Šumijo gozdovi domači. V romanu Onduo, moj črni fant pa je pisal o rasni diskriminaciji. V **zgodovinskih romanih** je najprej opisal razmere

pri delavcih v 19. stoletju. V romanu Pradedje opisuje kmečki upor leta 1635, v romanu Gorele so grmade pa preganjanje čarovnic. Dogajanje v romanih je postavljeno na gradove v bližini pisateljevega rojstnega kraja, na gromberškem, zgornjepolskavskem in frajštajnskem gradu. Med **mladinskimi deli** je Ingolič napisal 30 besedil za različna obdobja otrokovega razvoja. Najbolj znana dela so Tajno društvo PGC, Deček z dvema

imenoma, Deklica iz Chicaga in Mladost na stopnicah. Na seznamu za bralno značko je tudi pesniška zbirka Karla Destovnika Kajuha in dve knjigi, ki sta povezani z njegovim dekletom Silvo Ponikvar. Prva je

biografija **Ivana Sivca Moji edini, ki jo ljubim**, druga pa je knjiga z naslovom Ljubimca z Vošnjakove, ki je bila na lanskem Slovenskem knjižnem sejmu razglašena za najboljšo knjigo. Gre za zbirko pisem, ki sta si jih pošiljala Silva Ponikvar in Karel Destovnik Kajuha.

Med knjigami iz tujih književnosti je spet aktualna knjiga **Lee Harper Ne ubijaj slavca**. Roman je takoj po izidu v ZDA postal velika uspešnica in prejel več nagrad, tudi posebno nagrado predsednika države. V knjigi skozi oči osemletne deklice spremljamo sodni proces proti temnopoltemu moškemu na jugu ZDA. Obrambo vodi dekličin oče, ki je zelo pošten in tudi dober oče. Knjiga je v Ameriki na seznamu obveznega šolskega branja, saj želi dijake

Foto: Nevenka Mandić Orehek

nadaljevanje s prejšnje strani

opozoriti, da rasna nestrpnost še vedno obstaja in se ji je treba upreti. V prejšnji številki našega glasila sem opozorila na romana Mihe Mazzinija Kralj ropotajočih duhov in novejši roman Otroštvo. Francoska pisateljica **Nathalie Sarraute** je pri enainosemdesetih letih napisala spomine na svoja otroška leta in jih objavila pod naslovom **Otroštvo**. Pripoveduje o letih svojega odraščanja, ki je bilo razpeto med dve domovini, Rusijo, kjer je živela njena mati, in Francijo, kjer si je novo družino ustvaril oče. Iz odlomkov njenega življenja si lahko

NASVETI ZA BRANJE

Naši bralci, ki berejo knjige za bralno značko, so se že srečali s pisateljem Tonetom Partljičem, saj nas je ob zaključku bralne značke obiskal in se z nami pogovarjal o svojih delih. Leta 2013 je izdal roman Pasja ulica, leto kasneje pa roman Sebastjan in most.

Roman Pasja ulica

se začne s prologom. Priletni pripovedovalec Jože Ferik napiše novelo Psi in vojne, v kateri opiše zvestobo med Rihardom Verčkovnikom in njegovim psom Ričijem, s katerim sta skupaj preživela vojno. Spoznal je, da je žival človeku zvesta, pa če je ta dober ali slab. V spomin na te dogodke je dosegel,

da so njegovo ulico poimenovali Pasja ulica. Sledi pripoved o dogajanju v Mariboru od prve svetovne vojne do danes. Pisatelj prikaže ljudi, ki živijo v Pasji ulici, in ob tem lahko začutimo, kako dobro pozna človekovo duševnost. Predstavi nam usode znamenitih družin te ulice, prišleke, podrobnosti iz kulturnega življenja ter tudi posameznike, ki so tako ali drugače zaznamovali Maribor. Roman je zanimiv zaradi domačnosti orisanega dogajanja, vidimo pa tudi, da je avtor spreten pri prepoznavanju in komični obravnavi človekovih zadreg in naslad.

ustvarimo lepo in hkrati pretresljivo sliko nekega otroštva.

Med strokovnimi knjigami sem izbrala biografijo **Boža Repeta Milan Kučan**, ki je zelo obsežna.

Avtor v knjigi ugotavlja, kaj Milan Kučan pomeni za Slovenijo in kako je vplival na njen razvoj. Gre za prvo resno knjigo o delu, pogledih, prepričanjih in vlogi tega politika. Med ostale strokovne knjige sem uvrstila knjige o prvi svetovni vojni.

Upam, da vas bodo vsebine pritegnile in se boste odločili vsaj za nekaj knjig s tega seznama.

Roman Sebastjan in most

V romanu sledimo zgodbi Sebastjana Gorjupa, primorskega graditelja mostov, ki se je po delovni nesreči, v kateri si je hudo poškodoval nogo, preselil v Maribor. Ko se je leta 1909 začela gradnja mostu, ki je danes znan kot Stari most in naj bi zamenjal

prejšnjega, se je Sebastjan pridružil delovni ekipi. Svojo pozornost je posvečal samo mostu, medtem ko mu za nemirno politično dogajanje ni bilo mar. Roman se zaključi v času druge svetovne vojne, ko je most padel pod silo eksplozije. Pisatelj v romanu kombinira preverljiva zgodovinska dejstva

in domišljjsko zgodbo. Včasih ni povsem jasno, ali Partljič pripoveduje zgodbo romana ali prigodo iz mariborske zgodovine. Pisatelj je o tem romanu povedal: »So obdobja, ko gradimo, in so obdobja, ko imamo neko zlo in rušimo. Zdi se mi, da živimo v obdobju rušenja.« To je tudi sporočilo romana. Sebastjan, graditelj mostov, ne more sprejeti, da je pred njim novo obdobje, obdobje rušenja, zato si vzame življenje. Kot vsi Partljičevi romani se tudi ta dobro bere, čeprav je obsežnejši.

(Fotografiji knjig sta z interneta.)

MARINKINA KNJIŽNICA

je odprta

vsak ponedeljek od 14. 30 do 16.30 ure,
vsako sredo in petek od 11. do 13. ure.

Na spletu lahko preverite, če imamo knjigo, ki jo želite prebrati. Pojdite na

cobiss.si/scripts/cobiss?ukaz=getid&lani=si
in pod specialne knjižnice - druge specialne knjižnice - poiščite Marinkino knjižnico.

GLASBENA DEJAVNOST V DU ŠKOFJA LOKA JESENI 2016

MePZ Vrelec

Martin Bizjak in Sonja Dolinar

Po poletnem oddihu smo na začetku oktobra pevke in pevci MePZ Vrelec spet združili glasove na vajah. Kot vsako šolsko leto smo tudi tokrat za vaje prijazno dobili na voljo učilnico za glasbeni pouk na osnovni šoli Škofja Loka – Mesto. Takoj smo začeli pripravljati nekaj novih pesmi za jesenske koncerte

Prve vaje zbora v OŠ Škofja Loka-Mesto

in dan spomina na mrtve. Tudi na družabno plat petja nismo pozabili, saj smo oktobra skupno proslavili rojstne dneve nekaterih naših pevk v sejni sobi Doma zveze borcev, kjer imamo vaje, kadar ni pouka. Ker pri takšnem praznovanju ne gre brez kapljice rujnega in prigrizka, takšna pevska vaja ne sodi v osnovnošolsko učilnico. Obema ustanovama se zahvaljujemo

za prijazno naklonjenost, za katero se skušamo oddolžiti z našimi pesmimi. Nekatero pevk in pevci odhajajo iz Vrelca zaradi starostnih tegob ali zdravja, drugi pa tudi zaradi drugih vzrokov. Vendar se na naša vabila

odzivajo novi pevci, ki zapolnjujejo njihove vrste. Tako se je v zadnjem času Vrelec okrepil s tremi ženskimi in tremi moškimi glasovi. Med altiske sta prišli Magda Ziherl in Stanka Bašelj, ki sta nazadnje

Nove altistke Vrelca

Foto: Martin Bizjak

pelj še kot šolarki in dijakinji v pevskih zborih svojih šolskih ustanov, ter Marija Guzelj ki je pela v Komornem ženskem PZ Vrtca Škofja Loka. Med nove basiste sta se vključila Tone Hiršenfelder in Janko Korenak, tenoristom pa se je kakšno leto prej pridružil Marijan Kovač. Tone je prišel iz

MePZ Lubnik iz Škofje Loke, Janko pa s Celjskega in je sedaj v Domu slepih in slabovidnih v Škofji Loki. Poje še v PZ župnije Stara Loka, ima pa že dolgo zborovsko kariero v številnih zborih, saj je bil član MePZ Tomo Zupan iz Kranja, MePZ Doma slepih iz Celja in MePZ KUD Karel Destovnik – Kajuh iz Dobrne. Marijan Kovač je po svojem pevskem stažu prava pevska legenda. 7 let je študiral solo petje v Glasbeni šoli v Škofji Loki, nato pa 2 leti pel v Škofjeloškem oktetu in 23 let v oktetu Jelovica. Poleg tega skupaj že 10 let poje v MePZ LTH,

52 let v MoPZ pri kapucinih v Škofji Loki in 45 let v MePZ župnije Stara Loka.

Letos jeseni je MePZ Vrelec v Sokolskem domu v Škofji Loki 13. oktobra prvič nastopil na samostojnem koncertu z naslovom Zapijmo pesem iz polnega srca. Repertoar je obsegal predvsem ljudske pesmi iz slovenskih in sosednjih južnih dežel v izvedbi

mešanega in moškega zbora, kot gost pa je nastopil duo orglic in citer. Spremno besedo k pesmim je napisal Jan Bertonec, ki ga v Vrelcu smatramo že skoraj kot svojega, saj se našemu vabilu vedno rad odzove.

Ob dnevu spomina na mrtve je MePZ Vrelec nastopil na komemoraciji za žrtve okupatorja pred Domom zveze borcev, ki je letos bila 30. oktobra.

Novi pevci Vrelca

Foto: Martin Bizjak

nadaljevanje s prejšnje strani

Na martinovo soboto se je Vrelec podal v vinorodne kraje na krst novega vina. Vreme je bilo kljub veselemu prazniku ravno tistega dne deževno, zato je praznovanje v Središču ob Dravi potekalo v notranjih prostorih, kjer je Vrelec zapel nekaj pesmi. Sledil je krajši postanek v Ormožu, kjer so nam demonstrirali domače dejavnosti. Za konec se je v Veliki nedelji gostitelju z nekaj pesmimi oddolžil moški zbor Vrelca.

Tudi **PS Mavrica** se rada odzove vabilom na nastope na prireditvah. Septembra je tako popestrila piknik športnikov DU Škofja Loka, kjer so pevcem pritegnili tudi drugi. Lepo jesensko vreme so člani izkoristili

Pevci Mavrice na Planici

za pohod na Planico in Pri Brčniku se je razlegala njihova ljudska in narodnozabavna pesem.

LOŠKE ORGLIČARKE

Martin Bizjak

Ansambel Loške orgličarke sestavlja sedem starejših deklet, **Alenka Snoj, Ivanka Prezelj, Marička in Nataša Zadnik, Milka Šmuc, Minka Likar in Mari Omejc**. Začelo se je novembra 2015 na tečaju

igranja orglic Univerze za tretje življenjsko obdobje. Nato so jih povabili, da na prireditvi U3 Pozdrav pomladi, kjer so loški upokojenci predstavili svoje aktivnosti pokažejo, kaj so se naučile na tečaju. To je bil kar velik izziv, saj je njihova koordinatorka Ivanka

Prezelj k nastopu prepričala le štiri dovolj pogumne tečajnice, Marička in Nataša Zadnik pa sta bili že rutinirani orgličarki, saj sta igrali pri Francetovih orgličarjih. Prvi nastop jih je vzpodbudil k nadaljnjim podvigom.

Do sedaj so imele že 8 nastopov, med drugim v kulturnem programu krajanov Gorenje vasi Pr' Sedmic, v Marinkini knjižnici na čaju s športnicama Andrejo Dolinar in Matejo Pintar, na otvoritvah razstav v Galeriji Hodnik, na prireditvi Knjižnice pod krošnjami, pikniku športnikov rekreativcev DU Škofja Loka in dogodku Veter v laseh za OŠ Ivana Groharja.

Kjub imenu njihovega ansambla vse članice ne prihajajo iz Škofje Loke. Alenka Snoj je iz ljubljanskih Vižmarij in je hvaležna, da so jo orgličarke

sprejele medse. Vse tudi niso v pokoju, čeprav se udeležujejo različnih dejavnosti DU Škofja Loka. Alenka in Nataša sta namreč še zaposleni. Glasbenice sem obiskal na njihovi vaji, kjer so

skrbno dodelovale izvajanje skladb iz svojega repertoarja. Vadijo vsak drugi torek po 2 uri v prostorih DU Škofja Loka. Spoznal sem, da so njihove orglice vse kaj drugega kot otroško glasbilo. Igrajo na kromatične orglice različnih dolžin s tonskim obsegom dve, tri ali štiri oktave, ustrezno dolžini

glasbila. Pri predstavitvi glasbenih pripomočkov je bila omenjena tudi šminka za ustnice (ah, seveda, ženske!), vendar so mi takoj dale vedeti, da ne gre za lepotilno sredstvo, ampak del glasbene opreme. Loške orgličarke so polne smelih načrtov. Predvsem želijo izpopolniti tehniko igranja, zato se bodo vključile v nadaljevalni tečaj pri Marjanu Urbaniji. Svoje nastope nameravajo tudi popestriti. V instrumentalno glasbo vpletajo vokalne vložke, dodati nameravajo še nekaj koreografije, v program pa bodo vključile tudi zabavne momente. Povedale so tudi, da se bodo z veseljem odzvale povabilom za nastope ob različnih priložnostih ali za gostovanje na koncertih.

Želimo jim še veliko uspešnih nastopov in zadovoljstva z dobro glasbo.

Zlata Ramovš

Pregled dela odbora za razstave v letu 2016 je pokazal, da smo pripravili 18 razstav, na katerih je razstavljalo 142 razstavljavcev, in opravili 240 ur prostovoljnega dela.

Pripravili smo pet fotografskih razstav, na ostalih pa smo pokazali hrošče, slikarska dela, glinene izdelke, vezene prtičke, vezeno obleko, lesene izdelke, makete, velikonočne butarice, nakit in gobeline. Razstavo likovne skupine **Edi in vesele akvarelistke** smo podaljšali do sredine novembra, ko smo na skupni **fotografski razstavi Naše aktivnosti** prikazali aktivnosti obeh naših društev, torej DU in U3, od 1. septembra 2015 do 1. septembra 2016.

Foto: Zlata Ramovš

Fotografska razstava Naše aktivnosti in razstava gobelinov Ferda Pozveka

Za to razstavo smo letos dobili manj fotografij kot običajno, zato bralce prosimo, da nam za arhiv obeh društev pošljete posnetke naših aktivnosti, ki ste se jih udeležili in jih fotografirali. Fotografije pošljite na spletni naslov **zramovs@gmail.com**. Le tako bomo lahko ustrezno zbrali fotografije naše bogate dejavnosti in jih arhivirali.

Hkrati z razstavo aktivnosti je športna skupina pripravila **fotografsko razstavo o strelski sekciji DU**, ki je v letošnjem letu dosegla odlične uspehe v

Foto: Zlata Ramovš

Uspehi strelske sekcije

državnem, pokrajinskem in občinskem merilu. Spremljevalna razstava, odprta tistega dne, je bila tudi **razstava gobelinov** našega člana **Ferda Pozveka**. Na njej je predstavil 14 gobelinov različnih velikosti, ki jih je začel izdelovati že pred upokojitvijo. Za njihovo izdelavo je porabil veliko ur zbranega dela, za katerega pravi, da ga je zelo sproščalo.

Obe fotografski razstavi smo ob odprtju razširili z ogledom diaprojekcije fotografij, odprtje vseh treh razstav pa zaključili z druženjem in pogostitvijo udeležencev.

Fotografski razstavi bosta odprti do konca januarja 2017. Vabljeni k ogledu.

RAZPIS ZA SODELOVANJE NA ŠESTI TRADICIONALNI FOTOGRAFSKI RAZSTAVI MOJ POGLED

Zlata Ramovš

Vabimo vas, da se s svojimi fotografijami udeležite fotografske razstave na temo **Tudi zima je lepa**.

POGOJI RAZPISA

Razpis je namenjen vsem fotografom, v primeru prevelikega števila prijav pa bodo prednost imeli člani našega društva.

Sprejeli bomo izdelke prvih 15 fotografov, ki se boste prijavili in nam poslali digitalne fotografije, katere bodo ustrezale pogojem razpisa.

Vsak udeleženec naj pošlje 4 do 6 barvnih ali črno-belih fotografij v JPEG formatu in v velikosti najmanj 1 do največ 2 MB (1000 do 2000 K). Fotografije morajo biti označene z zaporedno številko, dopisana pa morata biti kratek naslov in avtor. Digitalne fotografije nam pošljite na spletni naslov **bbrigita@gmail.com** od 15. februarja 2017 do 15. marca 2017. Fotografije z drugačno tematiko in tiste, ki jih bomo prejeli po preteku roka, bomo izločili.

nadaljevanje s prejšnje strani

Vse, ki se boste prijavi v roku, bomo o izbiri kandidatov obvestili.

Izbranim kandidatom bomo sporočili, katere njihove fotografije smo izbrali in določili datum, do katerega naj

Zadnja fotografska razstava Moj pogled v Mali galeriji občine Škofja Loka

Foto: Nevenka Mandić Orehek

fotografije, izdelane v formatu 15x20 ali 15x21 cm v mat tehniki, prinesejo v Društvo upokojencev Škofja Loka na Partizanski cesti 1. Za nečlane naj dodamo, da so prostori DU v nekdanji vojašnici, v pritlični zgradbi, levo od poslopja sodišča. Izdelane fotografije bomo sprejemali v Marinkini knjižnici v času uradnih ur knjižnice ob ponedeljkih od 14.30 do 16.30 ure ter sredah in petkih od 11.00 do 13.00 ure.

Razstavo bomo predvidoma odprli sredi aprila v naši Galeriji Hodnik. Fotografije bodo ostale last razstavljalcev in jih bodo ob koncu razstave dobili v Marinkini knjižnici. Za dodatne informacije pokličite **Brigito** na telefonsko številko **040 281 840**. Fotografij ne bomo ocenjevali, ne bomo izbirali najboljših in jih ne bomo nagrajevali, ampak le razstavili.

Zima se bliža in izbirali boste lahko med številnimi zimskimi posnetki, zato vas vabimo, da se razpisa udeležite.

SODELUJEMO PRI OHRANJANJU ZGODOVINSKEGA SPOMINA

Ela Dolinar

Članica univerze za tretje življenjsko obdobje Nevenka Mandić Orehek je v preteklem letu skupaj s fotografi Brigito Lužar, Zlato Ramovš, Milanom Mihaličem in Vinkom Hafnerjem fotografirala spomenike in druga obeležja NOB. Nekaj posnetkov s težje dostopnih krajev so posneli in fotografom poslali domačini, ki poznajo teren. V okviru tega projekta digitalizacije spomenikov je bilo posnetih več kot 1000 fotografij 209 pomnikov. Nevenka je fotografije obdelala, arhivirala in pripravila za objavo na spletnih straneh Združenja za vrednote NOB in Geopedije.

Delo je bilo zelo zahtevno, saj so spomeniki in obeležja posejani po celotni upravni enoti, od Davče ter po Selški dolini in okoliških hribih, Škofji Loki z okolico in Poljanski dolini vse do Žirov z okolico. Obeležij ni bilo enostavno najti, saj se

nahajajo po gozdovih in vaseh, na pročeljih hiš, poljih, brezpotjih in drugje. Pri iskanju so jim pomagali aktivisti ZB, ki lokacije poznajo. Po potrebi so tudi očistili okolico obeležij. Prevozili so mnogo kilometrov po vseh vrstah poti. Pri njihovem delu so

sodelovali tudi domačini, ki so bili pripravljeni pomagati tudi tako, da so pokosili travo na dostopu do spomenika in v njegovi okolici. Za koordiniranje tega projekta je Zveza združenj borcev za vrednote NOB Slovenije Nevenki podelila srebrno plaketo.

Nevenki se zahvaljujemo, da je s svojo raziskovalno žilico poskrbela za ohranjanje spomeniško

varstvene ustvarjalnosti in poskrbela, da so pomniki NOB dosegljivi tudi na spletu, zaradi česar nikoli ne bodo šli v pozabo.

Projekt najdete na spletni strani

<http://zbnobskofjaloka.weebly.com>

Franc Giacomelli je bil Nevenkin in Brigitin vodnik v Davči.

Foto: Brigita Lužar

90-LETNI ALOJZ MALOVRH JE BIL VEČINO ŽIVLJENJA PREDVSEM PEDAGOG, POTEM PA ŠE MARSIKAJ

Besedilo in fotografija Borjana Koželj

Leta 1932 se je vpisal v šolo in ob zaključku prvega razreda je njegov učitelj Jakob Rojec v šolsko kroniko zapisal: »Priden deček. Če bo vedno tako, bo še nekaj iz njega.«

Ob koncu četrtega razreda je učitelj prepričal očeta, da naj Lojze postane študent. Ponosni oče mu je že večer pred nastopom pred komisijo zlikal hlače, zato »da boš jutri vesel«, kot je pripomnil. Tako je Lojze pred komisijo stopil v hlačah, zlikanih na kvadrat, in vsi profesorji so se mu smejali. Mnogo let kasneje je Lojze postal predstojnik tem istim profesorjem.

Komisija za Arbeitdinst mu je svetovala, naj se izuči za orodjarja, a po vojni in končani višji gimnaziji je na univerzi vpisal naravoslovne predmete. Prvo srečanje z učenci je doživel že med študijem, saj so ga povabili na oficirsko gimnazijo.

»Po zvonjenju sem se z dnevnikom napotil v razred in doživel presenečenje.« Štirideset oficirjev je stalo pokončno kot sveča in ga glasno pozdravilo s Smrt fašizmu, česar se je prestrašil. Odšel je do table, oficirji pa so še kar stali. Iz zadrege ga je rešil četni starešina, ki je namesto njega odzdravil s Svoboda narodu.

Veliko simpatičnih dogodivščin je doživel tudi na služenju vojaškega roka v mestu Raška v Srbiji, kjer je najprej skrbel za kobilu, kasneje pa za poveljnika. Za slovo so mu obrili glavo in takšen je nastopil svojo prvo pravo službo v nižji gimnaziji v Gorenji vasi. Tam je spoznal učiteljico Francko in na šoli ostal več let. Skupno življenje ju s Francko veže že šestdeset let.

Na svojem naslednjem delovnem mestu v Osnovni šoli Petra Kavčiča je dobil nalogo, da naj pred šolo zasadi park, v katerem je kasneje zrastle zgradba Name. Od zanimivega parka je ostalo le veličastno drevo ginko biloba, drevo prijateljstva, ki še vedno daje prijetno senco vsem, ki pod njim v poletni vročini posedajo ob kavi.

Od takrat so njegove naloge postajale vedno zahtevnejše. Leta 1959 je prevzel vodstvo vajeniške šole in že naslednje leto je stekla reorganizacija v periodično šolo kovinske stroke in obrt lesne stroke.

Lojze in Francka Malovrh

Uvedli so tudi praktični pouk v šolskih delavnicah, izobraževanje za poklica avtomehanik in monter hladilnih naprav ter šolo za odrasle.

Leta 1968 je postal ravnatelj Gimnazije Škofja Loka, od tam pa ga je pot peljala v Kranj, kjer je postal direktor Zavoda za šolstvo za Gorenjsko.

Napovedi učitelja iz prvega razreda so se uresničile, saj je v resnici postal ugledna osebnost.

Tudi na upokojitev se je pripravljaj. Leto pred upokojitvijo je obiskoval predavanja računalništva, da bi se naučil uporabljati računalnik. To je nameraval naučiti skupino učiteljev, ki bi prenašali znanje otrokom. Celo izposodil si je trideset računalnikov. Toda kmalu po upokojitvi ga je prizadela bolezen, ki jo še vedno

vztrajno premaguje. Kljub možganski kapi je ostal iskriv sogovornik.

Zadnji trideset let živi mirno. Dnevi mu tečejo počasi ob pisanju dnevnika in poslušanju televizijskih novic, ko se jezi zaradi preprirov med strankami. Meni, da bi Slovenci morali držati skupaj za dobro vseh ljudi. Razveselijo ga obiski vnukov in prijateljev. Vsako leto že oktobra začne oblikovati novoletno čestitko. Izbere motiv za naslovnico in kratek, pomenljiv tekst, čestitke pa nato pošlje na sto naslovov prijateljev in znancev po svetu. Ko se voščila vrnejo, jih zloži v knjigo s tekočo letnico na naslovnici. Takšnih spominskih knjig se je nabralo že mnogo.

Veseli me, da sem imela priložnost obiskati prijeten dom Francke in Lojzeta Malovrha. Popili smo kavo in se pogovarjali o bogatem in dolgem življenju, o katerem pričajo tudi neštete slike in fotografije na stenah.

Lojze, želimo vam še veliko mirnih let.

Erna Živic je hči belokranjske oficirske družine, kateri so stalne selitve prešle v meso in kri. Zaradi mnogih očetovih premestitev je bila močno prikrajšana že kot otrok. Komaj se je navezala na nov kraj, šolo, učitelje, sošolce, sosede in prijatelje, že jih je morala zapustiti in v tujem kraju vse začeti znova. Tako ni mogla nikjer pognati korenin, njena mladost pa je bila polna stalnega prilagajanja, zaradi česar nanjo nima trajnih spominov.

Ustalila se je šele po poroki, ko sta z možem v Podlubniku zgradila hišo. Kot ekonomistka je delala v Ljubljani in Kmetijski zadrugi Škofja Loka. Upokojila se je leta 2008 ter se hitro vključila v naš bralni krožek, začetni in nadaljevalni računalniški krožek ter fotografski krožek.

Potem ji je za vse to zmanjkalo časa, saj je morala poskrbeti za svojo ostarelo mamo, ki živi sama. S svojimi obveznostmi se sedaj vsak teden seli iz domače hiše k mami v Ljubljano. Štiri dni in noči tedensko je pri njej najeta strežnica, ostale tri dni pa je Erna njena sostanovalka, negovalka, kuharica, čistilka, vrtnarica, sogovornica in poslušalka. Ko se vrne domov, jo čakajo mož, hiša, vrt ter sinova družina z vnukoma, ki ju varuje in vodi v vrtec. Prost dan si lahko privošči le redko.

Erna, tvoja mama je posebna ženska. Povej nam kaj o njej.

► Mama je julija dopolnila 100 let. Večkrat je potrebovala pomoč, tik pred 99. rojstnim dnevom pa jo je zadela možganska kap. Takrat ni mogla govoriti, odpovedali pa so ji noge in desna roka, vendar pa sta se ji govor in logično mišljenje že po treh dneh povsem povrnila. Hoditi ni več mogla in je zato obležala v postelji, saj tudi na voziček ne more.

Z mamo sva se vedno dobro razumeli in imava prijateljski odnos. Je povsem prisebna, bere časopise, spremlja dogajanja po svetu in daje navodila za oskrbo svoje hiše in vrta. Pri 85 letih je začela pisati črtice iz svojega življenja, ki sem jih z dvema prstoma naskrivaj pretipkavala in jih z naslovom **Doživetja mojega življenja** v samozaložbi izdala ob mamini 90. letnici. Pri 95 letih pa je začela pisati še pesmi, katere sem tudi prepisovala ter jih ob njeni stoletnici izdala v knjigi z naslovom **V letih sem**. Naslov sem dobila v njeni pesmi, ki gre takole: *V letih sem, kaj čem počet,/ pa si mislim,/ če drugega ne zmorem,/ bom postala*

pa poet. Obe knjigi pričata, da je še vedno polna energije in volje ter da ima odličen spomin in veliko znanja. V dom za ostarele ne želi oditi, saj pravi, da ima svojo hišo, medtem ko je dom za tiste, ki je nimajo.

Kako poteka vaju skupni dan?

► Zjutraj jo previjem in umijem, nego obraza in rok pa opravi sama. Ko vzame zdravila, vedno za okrepitev popije še šilce žgane pijače. Pripravim ji zajtrk, nato pa se pogovarjava. Poslušam doživlja iz njenega življenja in marsikatero sem slišala že večkrat, a je nikoli ne prekinjam. Mama se svojih mladih let živo spominja in vsakič, ko neko zgodbo pripoveduje znova, se spomni še česa novega. Po zajtrku se posvetujeva, kaj naj opravim na vrtu, od koder ji

prinesem pridelke in naredim fotografije cvetja, da ji pokažem, kaj je zraslo in zacvetelo. Po potrebi odidem po nakupih, nato pa skuham kosilo. Pri jedi mama ne potrebuje pomoči, je vse in ob kosilu popije bevando. Po potrebi je nato spet na vrsti nega, potem pa imava debatni krožek, ki ji pomeni največ. Zanima jo vse o domačih, otrocih, vnukih in pravnukih. Ko imam delo, z lupo bere časopise, zadnje čase pa rada prebira svoji dve knjigi, ki ju je zelo vesela. Na televiziji gledava poročila in vreme ter dokumentarne filme o živalih.

Več naših članov tudi skrbi za svoje ostarele starše ali partnerje. Imaš kakšne izkušnje ob svoji mami, ki bi jih podelila z njimi?

► Dobro sodelovati s takšnim človekom je umetnost. Pomembno je, da se z njim pogovarjaš in si potrpežljiv, ko ti že dvajsetič pripoveduje isto zgodbo. Zavedam se, da ima mama veliko spominov na mlajša leta, zadnja leta pa je le v hiši in doživi malo stvari, katerih se spomni. Enostavno nima novih izkušenj, o katerih bi govorila. Starega človeka je potrebno znati poslušati. Ne smeš mu vsiljevati svoje volje, četudi meniš, da nima prav, saj ga lahko hitro prizadeneš.

Od mame sem se naučila še, da ljudje, ki so tečni, neprijazni ali ki niso lepi, niso takšni po svoji krivdi, ampak imajo karakter in videz prirojen. Ta misel mi pomaga take ljudi drugače sprejemati. Zaradi pomoči mami sem se zavestno odpovedala

vsem družabnim dogodkom od sobote do ponedeljka, ko sem pri njej. Vem, da se tako odrekam delu svojega življenja, a imam privilegij in zadovoljstvo, da mam še imam in da nama je skupaj lepo.

DOLGOLETNA ZVESTOBA

MARTA PODOBNIK

Maruša Mohorič

Marta Podobnik bo decembra praznovala 84. rojstni dan, januarja 2017 pa tridesetletno zvestobo Društvu upokojencev Škofja Loka.

»Kak lepa slovenska si zemlja, kak mili slovenski si kraj, kjer Sevsča u Poljanščo se zliva, v uzadju se vzpenja Lubnik,« nam je zapela na obali Debelega rtiča, ko smo poleti hodili na kopalne izlete. Petje je Martina velika ljubezen, saj je od mladih nog sodelovala v različnih pevskih zborih. Pela je tudi v našem zboru Vrelec, dokler je niso odslovili, čeprav je zelo vzorno vodila njihovo blagajno, za kar so jo večkrat pohvalili. Z denarjem je znala delati, saj je v aktivni dobi veliko »lun« delala v Službi državnega knjigovodstva.

Foto: arhiv Marte Podobnik

»Bilo mi je zelo hudo, ko so rekli, da čivkam in da naj ne hodim več na vaje. Nihče v zboru se ni postavil na mojo stran,« je povedala z žalostjo v očeh.

Z nečakinjo Nušo hodi na društvene izlete na Debeli rtič, ker rada plava in ji je morje zelo všeč. Ustreza ji tudi, da gre zjutraj od doma, zvečer pa spi v svoji postelji, srečna in zadovoljna, ker je preživela lep dan in srečala znance. Rada dela na vrtu okrog hiše, pozimi rada plete, obiskuje sorodnike, za svoje zdravje pa veliko hodi.

Za slovo mi je zapela Planinsko rožo, ki se jo je naučila, ko je v mladosti sodelovala v njeni uprizoritvi v kulturnem društvu v Škofji Loki in bližnjih krajih. Pesem je res lepa.

Marta, mnogo zdravih in srečnih »lun« ti privoščimo in hvala za dolgoletno zvestobo.

DOLGO, DOLGO ŽIVLJENJE

MARINKA CERAR

Julija Jenko

Marinka živi v Gorenji vasi pri Retečah. Milico Križaj, ki je prostovoljka v našem društvu in pozna naše člane v Retečah, sem prosila, da mi je pokazala, kje jo bom našla. Pričakala naju je vesela, zraven pa je imela svojo muco Maco.

Marinka Cerar, rojena Volčič, je na svet prišla 12. novembra leta 1934 v Ljubljani mami Mici in očetu Francu. Bila je prvorojenka, ima pa še dva brata. Hiši se je reklo pr Soršk in to ime je ostalo vse do danes. Po mali maturi v Šentvidu je Marinka želela na učiteljske, vendar jo je mama prepričala, da kot učiteljica ne bo več smela hoditi v cerkev. Njena druga izbira poklica medicinske sestre spet ni bila prava, saj naj ne bi mogla nikoli sama odločati in vedno bi ji ukazovali. Pri 16. letih tako ni vedela, kam naj gre. Našla si je službo na železnici

v Ljubljani. V tistih časih je bila železnica edini način prevoza za pisma, pakete, vse vrste blaga in še marsikaj drugega. V pisarni je bilo veliko dela in tudi na okencih za izdajo vozovnic se je trlo ljudi. Uslužbenci na železnici so se neprestano izobraževali in delali izpite. V tem času se je Marinka poročila in leta 1959 se je rodila hči Irena. Po petih letih sta se z možem razšla. Marinka je skrbela za svojo hčerko in hodila v službo. Naredila je izpit za tovarno blagajničarko in odšla na železniško postajo v Kranj. Leta 1970 so jo premestili v Škofjo

nadaljevanje s prejšnje strani

Loko, kjer se je dobro počutila, saj so se sodelavci dobro razumeli. V Škofji Loki je delala 11 let. Takrat je spoznala Lada Cerarja, ki je bil, tako kot ona, zaposlen na železnici, in leta 1972 sta se poročila. Po dveh zapletenih porodih se jima je v tretje težko pričakovano rodil sin Aleš. Marinka je v službo zopet hodila v Kranj, da sta z možem delala v različnih

turnusih in tako lažje skrbela za dom in družino.

Mož Lado je imel Ireno ravno tako rad kot svojega sina Aleša.

Marinka je imela že kot otrok rada naravo in hribe. Z mamo in očetom ter bratoma so hodili na Šmarno goro, saj je mamin oče Peternelj, ki je prišel iz Hotavelj v Poljanski dolini, v Zgornjih Pirničah pod Šmarno goro postavil hišo. Ob reki Savi so zgradili delavnico, kjer so izdelovali in brusili mlinске kamne. Leta 1957 je bila Marinka z bratom prvič in zadnjič na Triglavu. Spominja se, da jo je bilo proti vrhu zelo strah, še bolj pa med hojo nazaj po grušču, zato hodi tam, kjer je bolj varno in dostopno. Spominja se, kako je leta 1971 Lada odpeljala na Lubnik. Priznal ji je, da je prvič tako visoko, a od takrat se je tudi on zelo navdušil za hribe. Marinka pravi, da ga je s hribi zastrupila. Lado je prihajal iz Moravč. Njegova družina je bila številčna in mati je umrla, ko je bil zadnji otrok star eno leto. Oče je otroke trdo vzgajal in morali so veliko delati.

V Retečah je Marinka poleg službe nekaj let delala kot knjižničarka v kulturnem domu, igrala pa je tudi v reteškem gledališču. Pokazala mi je sliko igralcev, ki je nastala ob uprizoritvi igre »Igra stari in mladi« leta 1954. A hribolazenje je bilo vedno na prvem mestu. Tako sta z možem našla prijatelje planince in z njimi prehodila veliko lepih poti. Po upokojitvi sta se včlanila v naše društvo in se priključila Matevževi skupini. Marinka je povedala, da so se imeli lepo in bili kot velika družina. Potem je hudo zbolela za herpesom na možganih. Po uspešnem okrevanju ni zdržala brez pohodov v naravo, zato je poskusila in od doma odšla peš na Katarino. Hčerko Ireno je skrbelo, ker hodi sama, zato jo je pregovorila, naj

zopet začne planinariti z našimi planinci. Tako sta z možem spet začela hoditi, nato pa je Lado pred petimi leti umrl. Marinka se ni vdala in pogumno nadaljuje s pohodi. Zvesta je skupini, ki jo vodi Dragica, včasih pa se pridruži tudi Nežkini skupini, če ji izlet odgovarja. Če ob ponedeljskih izleta ni, se z organizirano skupino odpelje na plavanje v Snovik. Ker plava zelo rada, se julija in avgusta

pridruži našim plavalnim izletom na Debeli rtič. Letos je z društvom odšla tudi na dopust na Brač, kjer je obujala spomine na čase, ko so z družino vsako leto letovali na Jadranu. Pri železnici so namreč imeli na voljo veliko dobrih destinacij in ugodnosti po celotnem Jadranu. Marinka tudi obiskuje zelo rada našo knjižnico in veliko bere. Predlanskim je brala za bralno značko in jo tudi dosegla. Naše glasilo prebere od prve do zadnje strani in ima shranjene vse številke. Bere tudi Gorenjski glas in Nedeljski dnevnik ter še kakšno revijo. Za konjiček pa rada plete. Pred leti je imela kompliciran zlom roke

Foto: arhiv Marinke Cerar

Marinka Cerar s pravnukom Krištofom

in takrat so ugotovili, da ima hudo osteoporozo, zato vsako jutro redno telovadi in dela vaje za hrbtenico.

V hiši ne živi sama. V zgornjih prostorih stanuje sin Aleš z družino. Poleg hiše je hčerka Irena z možem zgradila novo hišo, kjer živi njena družina. Vsi so med sabo zelo povezani in se imajo radi. Marinka ima poleg hčerke in sina še dve vnukinji in dva vnuka ter tudi že dva pravnuka. Vsi skupaj vedno »kofetkajo« pri njej, kot pravi ona. Obdelujejo tudi vrt, tako da je vsa zelenjava domača. Kadar pri hiši kdo praznuje, Marinka vedno speče pecivo. Tudi tistega dne, ko sem bila pri njej, mi je postregla rolado, ki jo je spekla za vnukinjo Evo. Piškoti pa so tudi vedno pri roki. Tako dobro mamo, babico in prababico bi imel marsikdo. Pregovor pravi, da kakršna je mati, takšni so otroci.

Draga Marinka, ob tvojem 82. rojstnem dnevu ti želimo, da užiješ še veliko lepega v krogu svojih domačih in tvoje muce Mace. Bodi zdrava in se še naprej imej lepo z našimi planinci.

DRUŽENJE ŠPORTNIKOV NA PIKNIKU

Nevenka Mandić Orehek

Naše društvo ima 14 sekcij za šport in rekreacijo. Ob začetku sezone 2016-2017 so se v izvršnem odboru komisije za šport in rekreacijo odločili, da priznanja najboljšim športnikom sezone 2015-2016 podelijo septembra na pikniku na balinišču BK Trata.

Foto: Zlata Ramovš

Po pozdravnih nagovorih predsednika DU Mira Duića in predsednika izvršnega odbora komisije za šport in rekreacijo Ivana Hafnerja je vodenje programa prevzel **Boris Pešelj**.

Člani pevske skupine Mavrica in Loške orgličarke so se z veseljem odzvali vabilu ter druženje športnikov popestrili s svojimi glasbenimi nastopi. Za minute

za kulturo je poskrbela Minka Likar, za plesno glasbo pa Valerija in Jože Dolenc ter Jože Teran. Srečelov so organizirali in izvedli pevci PS Mavrica. Podelitev medalj najboljšim športnikom je potekala v dobrem vzdušju, z dobro hrano in pijačo ter se je zaključila s plesom in pesmijo.

POGOVOR Z IVANOM HAFNERJEM, VODJEM ŠPORTNE SEKCIJE V DU ŠKOFJA LOKA

Besedilo in fotografija Nevenka Mandić Orehek

Ivana Hafnerja zagotovo poznajo vsi v našem društvu, ki sodelujejo v katerikoli športni dejavnosti ali samo preberejo naše glasilo. Naslednje leto bo dvajset let, odkar je postal aktiven član DU Škofja Loka.

V društvo se je vključil kot rekreativni športnik. Leta 1998 je kot kegljač organiziral prvo društveno prvenstvo v kegljanju. Čeprav zaradi zdravja že tri leta ne keglja, še vedno vodi sekcijo kegljačev in tako je pred nami že 18. društveno prvenstvo. Ivan je dolgoletni športni delavec, saj je 25 let vodil Športno zvezo občine Škofja Loka, ki se je prej imenovala Zveza telesno kulturnih organizacij. Njegova zasluga je, da je v času njegovega predsedovanja šport v Škofji Loki doživel velik

razcvet.

Ponosen je, da je pripravil program razvoja športnih objektov za obdobje 2004-2010, v okviru katerega sta bili zgrajeni telovadnica na Trati in nova telovadnica OŠ Jela Janežiča, narejenih pa je bilo tudi več večnamenskih športnih ploščadi na terenu. Med leti 2005 in 2008 je občina Škofja Loka veliko investirala in Ivan je na sejah občinskega sveta znal predstaviti in zagovarjati program ter potrebe glede športa. Leta 2008 nas je doletela kriza in žal

nadaljevanje s prejšnje strani

do danes še ni bila zgrajena večja telovadnica v OŠ Škofja Loka-Mesto, ureditev pa še vedno čaka več nogometnih igrišč.

Za svoj velik uspeh šteje tudi ureditev gospodarjenja s halo Poden. Ob osamosvojitvi je bila država lastnik športne dvorane, a žal slab. Pri Zavodu za šport so uspeli prepričati ministrstvo, da je pristalo na dvolastništvo, tako da je sedaj država 60 % lastnica dvorane, občina pa 40 %. Od takrat se je uredilo tudi financiranje in dvorana je bila obnovljena in povečana, hala pa dobro deluje. V DU je športno sekcijo dolga leta vodila Julija Jenko, ki je Ivanu najprej prepustila vodenje kegljanja in potem še tekmovalnega plavanja. Ko je Julija nehala opravljati to funkcijo, je vodenje športa prevzel predsednik DU Miro Duić, kateremu pa je na pomoč priskočil Ivan in tako je zadnjih 9 let predsednik IO komisije za šport in rekreacijo. Kot

rekreacijskih igrar, kjer smo že leta na samem vrhu po številu panog, v katerih naši upokojenci tekmujejo, po številu tekmovalcev ter uspehih, ki jih dosegamo.

Septembra smo prvič imeli športni piknik z razglasitvijo najšportnice in najšportnika DU za preteklo leto. Športniki so se radi odzvali in se piknika množično udeležili. Pred tem je Ivan vložil veliko truda, da je dobil rezultate za vse športnike, nato pa jih je njegova desna roka v komisiji za šport in rekreacijo Ivanka Prezelj vnesla v razpredelnico. Ivan z veseljem pove, da so njegove najboljše sodelavke Ivanka Prezelj, Jožica Anžel in Smiljana Oblak.

Tri leta nazaj je Ivan še tekmoval v kegljanju in smučanju. Dve leti nazaj je bil državni prvak v namiznem tenisu v kategoriji nad 75 let. Danes še vedno tekmuje v plavanju, pikadu in prstometu. Prav za prstomet potoži, da je z leti izgubil občutek

in ni več tako uspešen kot včasih. Doma v svojem kabinetu ima čez 400 medalj in množico pokalov za različne športe. V Pokrajinski zvezi DU Gorenjske je član komisije za šport, rekreacijo in gibalno kulturo. Poleg tega redno sodeluje v občinskem odboru za športne objekte in odboru za ustanovitev muzeja športa v Loškem muzeju. Zadovoljen je, da se zadeve glede športne muzejske zbirke premikajo, saj se je nabralo kar nekaj eksponatov in tudi posnetkov pogovorov z vidnimi športniki. Redno uporablja računalnik, na

Foto: Nevenka Mandić Orehek

Ivan Hafner s sodelavci na seji IO komisije za šport in rekreacijo

izkušen športni delavec se je takoj lotil dela, sklical predstavnike vseh panog in se z njimi dogovoril, kako bo delo potekalo.

Sebe najrajši vidi kot koordinatorja. S svojo ekipo je povečal število športov, saj športne panoge sedaj vključujejo tudi kegljanje s kroglo na vrvi in prstomet, ter število društvenih tekmovanj. Panoga bi se še bolj lahko razširila, če ne bi imeli težav s financiranjem. Omejitve so vedno pri denarju, saj je treba plačati prostore za vadbo, kotizacije za tekmovalce, kilometrine in še mnoge druge stroške. Imamo 15 regijskih tekmovanj in 5 državnih ter ŠRI upravne enote Škofja Loka.

Loški upokojenci smo med najbolj aktivnimi na športnem področju, še posebej v primerjavi z drugimi DU in delovnimi organizacijami. To se še posebej pokaže pri sodelovanju na Športno

katerem pregleda pošto, sledi vsem razpisom in pobrska po medmrežju. Računalnik obvlada zelo dobro, precej bolje kot marsikateri upokojenec, sploh pa 80-letnik. Če se mu kdaj kje zatakne, mu pomagata vnuka ali katera od štirih vnukinj. In kako naprej? Leta in zdravje sta zahtevala svoje. Ivan je pripravljen še naprej sodelovati pri organizaciji športnih aktivnosti in pomagati osebi, ki bo to delo prevzela, saj najboljše ve, kako zahtevno delo je to. Želi si, da bi njegov naslednik pri koordinaciji športnih dejavnosti deloval v korist društva, da bi čim več ljudi migalo in naredilo kaj za svoje zdravje ter da bi se stanje športno rekreativne dejavnosti v društvu še naprej dvigalo.

Ivan, hvala za ves trud in pomoč pri razvoju športa in rekreacije v našem društvu ter da si tako dober sodelavec in tovariš.

NAJ ANIMATORKA, KOLESARKA IN TEKAČICA

Športnica, ki jo srečaš v Marinkini knjižnici

Maruša Mohorič

Ko sem jo pred leti srečala, sem se vprašala, kaj ta mladenka počne med upokojenci. Mislila sem, da morda dela družbo možu ali prijateljem, potem pa so mi povedali, da je naša članica in da je sprejela vabilo za vodenje kolesarske sekcije, ki v našem društvu obstaja od leta 2012. Med pogovorom sem jo spoznala kot športnico od glave do pete, mamu dveh hčera in babico dveh vnukov, nekdanjo uslužbenko, ki se je večino leta iz Podlubnika v Ljubljano vozila s kolesom, eno od treh maratonk, ki so sodelovale na vseh ljubljanskih maratonih od leta 1996 in so bile povabljene na slavnostno akademijo ob jubileju, navdušeno triatlonko, tekačico na smučeh, za nameček pa še redno obiskovalko Marinkine knjižnice, ki rada bere knjige, obiskuje gledališke predstave in ne gleda televizije.

Jožica Anžel, rojena leta 1955, skrbi za kolesarje in njihove ponedeljkove treninge, vendar pravi, da je to delo lahko, saj si člani med seboj pomagajo. V skupini je okrog 30 kolesarjev, med njimi sedem žensk. Jožica si želi, da bi se jim pridružile nove članice. Z rednimi treningi običajno začnejo aprila, končajo pa oktobra. Na začetnih lažjih treningih vsak ponedeljek prevozijo

30 - 50 km, kasneje pa kar 70 - 100 km. Za boljšo predstavitev mi je opisala eno od poti za trening, ki poteka od Škofje Loke preko Kranja, Cerkelj, Komende in Tacna do Šentvida ter nazaj do Škofje Loke. Težja varianta pa poteka po trasi Male Franje. Kolesarji radi pridejo na treninge, saj se med seboj zelo dobro razumejo, so kot velika družina in se o vsem z lahkoto dogovorijo. Pri takšnem kolesarjenju gre za utrjevanje zdravja, bivanje v naravi in prijetno druženje, saj ga običajno zaključijo v svoji »bazi«, ki jo občasno tudi zamenjajo. Jožica pravi, da je vožnja s kolesom način življenja, občasno pa se ji pridruži tudi mož, ki sicer bolj ljubi jadranje. Kolesarila je tudi na 156 km dolgem maratonu Franja. V letošnjem letu se je osem kolesarjev DU Škofja Loka pridružilo kolesarjem ŠD Pungert, v katerega so tudi vključeni, na kolesarjenju po Črni Gori in Dalmaciji. Na desetdnevnem potovanju so osvojili Lovčen in narodni park Biokovo, ki se nahaja na 1700 m, ter se vozili po otokih Korčuli in Pelješcu. V osmih dneh so prekolesarili okrog 600 km. Bila

Foto: arhiv Jožice Anžel

je zelo zanimiva izkušnja.

Jožica se ukvarja tudi s trekingom. Sodelovala je na triatlonu jeklenih v Bohinju, na katerem morajo tekmovalci opraviti 8 km veslanja, z gorskim kolesom premagati 16 km dolgo pot do Pokljuke, od tam pa priteči do Vodnikove kočice. Dih mi je zastal, ko sem si vse to predstavljala, ob sebi pa gledala krhko in nasmejeno bitje po imenu Jožica.

Pripovedovala mi je o pripravi na 42 km maratona, kamor je šla prvič, ko je bila stara 50 let. Bila je srečna in zadovoljna, da ga je opravila, a si je rekla, da tega ne bo storila nikoli več. Kljub temu je zbrala voljo in pogum za ponovno udeležbo.

Rada ima tudi tek na smučeh, za katerega pravi, da je lažja in cenejša možnost od alpskega smučanja ter da v njem veliko bolj uživa in zanj potrebuje manj časa.

Na vprašanje, kako vse to zmore, je preprosto odgovorila, da nekateri cele dopoldneve čistijo svoje avtomobile, zase pa ne naredijo nič, njej pa veliko pomeni gibanje in bivanje v naravi.

O Jožičinih športnih dosežkih lahko berete na športnih straneh glasila Mi o sebi, o njej pa marsikaj najdete tudi, če njeno ime vtipkate v spletni brskalnik Google. Njeni dosežki so resnično vredni vsega občudovanja in spoštovanja. Še posebej se mi je prikupila, ko sem njene kolesarje videla ob otvoritvi razstave v delu v galerije Hodnik, kjer imajo športniki svoj kotiček, še bolj pa, ko sem jo

nadaljevanje s prejšnje strani

srečala v Marinkini knjižnici in mi je povedala, da rada bere kriminalke, še posebej nekrvave, romane, kjer nastopajo forenziki, da moraš malo razmišljati, biografije in avtobiografije ter tudi zgodovinske in humoristične knjige. Zlasti ji je všeč Arto Paasilina. Rada hodi v gledališče, zato ima že veliko let abonma v Mladinskem gledališču v Ljubljani, kamor hodijo s prijateljicami. V Pravljični deželi Gorajte je dve leti igrala vlogo Pike Nogavičke in se pri tem zelo zabavala. Športnica, ki rada bere in ljubi

gledališče, si želi, da bi se čim več ljudi vključilo v športanje, kot ona pravi, saj s tem ogromno naredijo predvsem zase.

Za svoje delo, organizacijo priprav in tekmovanj, je letos prejela naslov NAJ ANIMATORKE v našem društvu. Ko sem jo vprašala, kaj ji ta naslov pomeni, mi je odgovorila, da ga je bila zelo vesela in da ji pomeni veliko, po drugi strani pa ji predstavlja tudi obveznost za delo v bodoče.

Draga Jožica, v društvu ti iskreno čestitamo in želimo še mnogo uspešnih tekmovanj ter veliko kulturnih užitkov.

DRŽAVNE PODPRVAKINJE V BALINANJU

Uspelo nam je!

Besedilo in fotografiji Smiljana Oblak

Potem, ko smo z zmago na gorenjskem prvenstvu v Kranju dobile pravico nastopa na državnem prvenstvu, smo v Ajdovščini zasedle drugo mesto.

7. septembra je DU Ajdovščina organiziralo državno prvenstvo v balinanju za moške in ženske, na katerem je nastopilo 14 ženskih in 14 moških ekip.

Na prizorišču smo bile prve. Zjutraj je bila otvoritev s programom v počastitev 70. obletnice Zveze DU Slovenije. Pogostili so nas z zakusko in spoznavali smo se z udeleženci iz cele Slovenije. Sledilo je žrebanje, nato pa smo odšli v dve ločeni balinarski dvorani. Na Planini, kjer je bilo žensko tekmovanje, smo se z zmagami nad ekipami Pesje-Velenje, Šentjur in Kanal uvrstile v finalno tekmovanje. Finale

Podprvakinje s pokalom

je potekalo v dvorani Pale, kjer smo se pridružile moškim ekipam. V polfinalu smo premagale Slovenj Gradec, v finalu pa izgubile s Tolminom ter tako postale slovenske podprvakinje. S podelitvijo nagrad se je zaključek ob jedači in veselem razpoloženju zavlekel v noč.

Tekmovale smo Ivanka Prezelj, Tončka Dolinar, Vojka Mihelič, Smiljana Oblak in Vera Hartman.

Od našega zadnjega javljanja v tem časopisu smo

Minka Ažbe in Marica Jesenovec sta dobili na društvenem prvenstvu posebno priznanje - kipec balinarja - za 30 let balinanja v našem društvu!

tekmovale še na nekaj frontah. 29. in 30. avgusta smo na Trati pripravile društveno prvenstvo za posameznice, kjer je bila udeležba tako kot vedno skoraj stoodstotna. Nastopilo je 12 balinark našega društva. Zmagala je Ivanka Prezelj, druga je bila Anica Košir, tretja pa Slavka Stanonik. Tekmo je vodil Ivan Breznik, Ivan Hafner in Miro Duič pa sta podelila cvetje, nagrade in kolajne. Prijetno druženje smo zaključile z ajmohtom in žganci v naši stalni postojanki pri Mici.

Športna zveza Škofja Loka vsako leto organizira tekmovanje dvojic na balinišču Loka 1000 v Benetkah. Letos se ga je udeležilo pet naših dvojic. Od skupno sedem dvojic so naša dekleta

osvojila vsa tri prva mesta. Zmagali sta Vojka Mihelič in Tončka Dolinar, drugi sta bili Ivanka Prezelj in Smiljana Oblak, tretji pa Anica Košir in Marica Jesenovec.

V okviru drugega dela Športno rekreacijskih iger v organizaciji Športne zveze Škofja Loka smo 20. novembra balinale v balinarski dvorani na Trati. Ob udeležbi sedmih dvojic sta zmagali Ivanka Prezelj in Smiljana Oblak, Vojka Mihelič in Tončka Dolinar pa sta bili tretji. Naša tretja ekipa v sestavi Marica Jesenovec in Ida Jelenc je zasedla peto mesto. V seštevku rezultatov tega tekmovanja in tekme v Gorenji vasi je Društvo upokojencev Škofja Loka na prvem mestu.

POPRAVEK

Ivan Hafner

V 35. št. glasila Mi o sebi sem poročal o prvenstvu PZDU v namiznem tenisu, ki smo ga letos uspešno organizirali in na njem tudi odlično nastopili. V poročilo je žal posegel tiskarski škrat, ki me je zamotil, in tako sem izpustil našo najboljšo uvrstitev med ženskami. Zmagovalka in prvakinja Gorenjske v starostni kategoriji nad 60 let je namreč postala Minka Bertonec, kateri se za napako iskreno opravičujem.

PLAVANJE

Ivan Hafner

Plavalci so imeli nekaj let le eno tekmo na leto, namreč Prvenstvo PZDU Gorenjske v plavanju. Letos pa je ŠZ ponovno oživila plavanje v okviru tekmovanja za ŠRI in tako so imeli plavalci dve tekmovanji.

PRVENSTVO PZDU GORENJSKE V PLAVANJU

Prvenstvo je potekalo 26. septembra 2016 v olimpijskem bazenu v Kranju.

Nastopilo je 53 plavalcev iz 10 DU Gorenjske, od tega 19 žensk in 34 moških.

Za naše društvo je nastopila ekipa dveh plavalk in petih plavalcev, ki sem jih zbral z veliko težavo. Kar nekaj najboljših se je iz različnih vzrokov opravičilo, zato je bil tudi uspeh naših skromnejši.

Moška ekipa je zasedla tretje mesto za ekipama društev iz Kranja in Kamnika, ženska ekipa pa je bila peta. Prehodni pokal so osvojili izkušeni plavalci iz DU Kranj, ki so imeli v ekipi nekatere nekdanje tekmovalce ali vaterpoliste, tesno za njimi pa so bili Kamničani s kar 20 plavalci. Naša ekipa je v skupnem seštevku zasedla četrto mesto.

V posamični konkurenci smo v minulih letih osvajali številne medalje, letos pa je edino medaljo osvojil Ljubo Osovnikar, ki je bil drugi na 50 m prosto.

PLAVANJE NA 36. ŠRI

Tekmovanje je bilo 16. septembra 2016 v bazenu v Železnikih.

Odziv na ponovno uvrstitev plavanja v program ŠRI je bil skromen, saj so se tekme udeležili le moški, ki so skupaj spravili le pet dvočlanskih ekip.

Za naše društvo mi je uspelo dobiti le enega plavalca in sicer igralca in našega vodjo namiznega tenisa Jureta Posavca, ki je s kombinirano ekipo društvu prislužil nekaj točk.

Od ostalih rezultatov naj omenim le zmago Mihe Kerna iz Domela med posamezniki, saj je dosegel resnično odličen rezultat.

Foto: Ivan Hafner

Ljubo Osovnikar (tretji z leve) na startu

Foto: arhiv Ivana Hafnerja

Vodja plavalne ekipe Ivan Hafner prejema pokal za 3. mesto moške ekipe iz rok organizatorja Marjana Mihelčiča.

MARATON BIL JE ŽIV

Jožica Anžel

In še kako. Ljubljana je zadnjo oktobrsko nedeljo pokala po šivih. Mesto je bilo dobesedno preplavljeno s tekmovalci in njihovimi navijači. Tudi nas sedem upokojencev se je pridružilo množici pisanih tekačev, da bi pobarvali ljubljanske ulice. Letos se nas je šest odločilo preteči polmaraton, eden pa je tekel na deset kilometrov. Sonce nas je grelo ravno prav. Pozitivna energija vseh 18 000 tekačev, ki smo ta dan štartali, nas je posrkala vase in noge so stekle kar same. Vsi smo dosegli dobre rezultate v skupni uvrstitvi in svojih kategorijah. Če že drugje ne, so ravno na takšnih tekih kategorije razdeljene na pet let, da se lahko primerjaš s svojimi vrstniki. Tina Ušeničnik se je uvrstila na skupno 1272. mesto in 6. mesto v kategoriji, jaz pa sem zasedla 1214. mesto in bila v

Foto: arhiv Jožice Anžel

svoji kategoriji 12. Skupaj nas je teklo 2914 žensk. Brane Korenčič je bil skupno 2190. in 21. v kategoriji, Mirko Pintar 2556. in 28. v kategoriji, Franci Rupar 2586. in 29. v kategoriji, Ivo Janez Jelenc pa 2800. in 35. v kategoriji. Skupaj je polmaraton teklo 4475 moških. Jani Anžel je tekel na 10 km, kjer so bile kategorije samo moške in ženske, ter se uvrstil na 1507. mesto od 2558 udeležencev. Utrujeni in zadovoljni smo na cilju že sanjali o novih tekaških dogodivščinah.

TEKMOVANJA V STRELJANJU Z ZRAČNO PUŠKO

Ivanka Prezelj

Na vroč dan 15. septembra so v DU Kamnik na svojem strelišču pripravili Državno prvenstvo ZDUS v streljanju z zračno puško. Kot prvaki na pokrajinskem prvenstvu sta bili na tekmovanje povabljeni moška in ženska ekipa DU Škofja Loka.

Strelišče brez klimatskih naprav v zgornjem nadstropju pod streho je bilo iz ure v uro bolj vroče. Nekateri so iz strelske dvorane prišli popolnoma premočeni, zato kakšnih presežkov pri rezultatih nismo dosegali.

Nastopilo je 9 ženskih ekip. Prvo mesto je osvojila ekipa DU Škofja Loka pred drugo uvrščenimi domačinkami DU Kamnik, 3. mesto pa je pripadlo strelkam DU Novo mesto. Zlato medaljo si je zaslužila Ivanka Prezelj iz DU Škofja Loka, srebrno Mihaela Sušec iz DU Slovenj Gradec, bronasto pa Nevenka Mandić Orehek, prav tako iz DU Škofja Loka. Za naše društvo sta tekmovali še Frančiška Demšar Mesec in Marija Sovinc, ki sta si delili 13. mesto od skupaj 34 tekmovalk.

V moški konkurenci je tekmovalo 14 ekip in 53 tekmovalcev iz vseh slovenskih pokrajin. Prvi so bili

Celjani, drugi Slovenjgradčani, tretji pa domačini. Naša ekipa se je uvrstila na 6.mesto, sestavljali pa so jo Milenko Štimac, ki je zasedel 13. mesto, Janko Demšar na 17. mestu, Pavle Jereb na končnem 19. mestu in Boris Vodopivec na 24.mestu.

Prvakinje Državnega prvenstva ZDUS

Foto: arhiv Nevenke Mandić

Za strelce se je končalo tudi tekmovanje za medobčinske 36. ŠRI v streljanju z zračno puško. DU Škofja Loka je sodelovalo z dvema moškima paroma, ki sta dosegla 1. in 4. mesto, ter dvema ženskima paroma, ki sta zasedla 5. in 7.mesto. Posamezno je bil med moškimi

najboljši Milenko Štimac, na 2. mestu pa je bil Janko Demšar. 6. mesto je zasedel Franc Prezelj, 7. pa Adolf Kočar. Med ženskami so 2. do 5. mesto po vrsti zasedle Nevenka Mandić Orehek, Frančiška Demšar Mesec, Marija Sovinc in Ivanka Prezelj.

36. ŠRI SO TIK PRED KONCEM

Ivan Hafner

S kolesarjenjem po Hrastnici v začetku septembra se je pričel jesenski ter tudi zaključni del 36. ŠRI. Napeto pričakujemo in računamo, ali nam bo tudi letos uspelo osvojiti najvišjo lovoriko iger, prehodni pokal. Rezultate tekmovanj v plavanju, balinanju, streljanju in kegljanju boste našli v drugih prispevkih, ostale pa v nadaljevanju.

KOLO, KRONOMETER Hrastnica, 9.

september 2016

Tekmo po dolini Hrastnice je letos prevozilo 46 kolesarjev in 11 kolesark.

V moški konkurenci je nastopilo 17 društvenih dvojic, v ženski pa 4.

Gledano s strani kolesarjev upokojencev je tekma zahtevna, saj se merijo z odličnimi mladimi kolesarji, večina katerih je v dobri kolesarski formi. Temu primerni so tudi dosežki naših ekip.

Naši so zagotovo v odlični formi, a naša najboljša Franc Hafner in Ivan Mihovilovič nista dosegla več kot 14. mesto, na 15. mestu pa sta pristala Franc Rupar in Franc Jenko.

Kvaliteta naših tekmovalcev se pokaže na posamičnih tekmah, kjer so kolesarji razdeljeni v kategorije po starosti. V kategoriji nad 60 let je tako Franc Hafner zasedel drugo mesto, Ivan Mihovilovič pa tretje. Kot zanimivost naj povem, da je bilo kar pet naših tekmovalcev boljših od loškega župana Miha Ješeta.

V ženski konkurenci so nastopile štiri ekipe. Ob odsotnosti naše Tine Ušeničnik, svetovne prvakinje, Jožica Anžel in Jana Bešter nista dosegli več od četrtega mesta. Pri ženskah posamično, kjer je kategorija nad 50 let najstarejša, je bila Jožica druga, Jana četrta, Zdenka Gaber pa peta. Zmagala je Mojca Pečelin, ki je 10 let mlajša od naših kolesark.

ŠAH, ŠD Trata, 1. oktober 2016

Tokrat je četrti turnir za Pokal Poljanske doline štel tudi za točkovanje za 36. ŠRI.

Na turnirju je šahiralo 11 dvojic, a točke za ŠRI je dobilo le osem ekip iz UE Škofja Loka.

Naša prva ekipa v sestavi Tase Ristov in Alojz Drnovšek je igrala odlično in zmagala.

KROS za OŠ Ivana Groharja, 7. oktober 2016

Na teku je bila udeležba zelo skromna, saj je nastopilo le devet tekačev in dve tekačici, obe članici našega društva.

Tako so sestavili le pet ekip, od tega štiri za točkovanje. Naša prva ekipa, v kateri sta tekla Ivo Jelenc in Franci Rupar, je zasedla tretje mesto.

Foto: Ivan Hafner

Vsi naši na zmagovalnem odru.

Dobro sta tekla tudi naš Mirko Pintar in Brane Korenčič, ki pa sta si prislužila le tolažilne točke, enako kot tudi Tina Ušeničnik in Ana Jugovic.

PRSTOMET II., hala Poden, 15. oktober 2016

Drugi del tekmovanja v prstometu je bil za naše ekipe zelo uspešen. Med enajstimi moškimi in ženskimi ekipami je zmagala naša prva ekipa, v kateri sta metala Vasilij Kosec in Rasto Kos. Naša druga ekipa v sestavi France Prezelj in Niko Prevc je bila peta, a je prejela le tolažilne točke. Naša prva ženska ekipa, v kateri sta tekmovali Ivanka Prezelj in Jožica Zakotnik, je zasedla osmo mesto, naša druga ekipa, ki sta jo sestavljali Vojka Mihelič in Nežka Fojkar, pa deseto mesto.

Točkuje se tudi skupna uvrstitev obeh kol. Dober drugi del je vsem našim ekipam prinesel rekordnih 165 točk. Med 13 točkovanimi ekipami je bila naša prva ekipa na koncu druga, najboljša ženska ekipa pa šesta.

NAMIZNI TENIS, hala Poden, 20. november 2016

Tekmovanje v namiznem tenisu za 36. ŠRI je potekalo celo nedeljsko dopoldne.

Nastopilo je skupaj osem dvojic, od tega sedem moških in naša ženska ekipa v sestavi Minka Bertancelj in Nada Somrak.

nadaljevanje s prejšnje strani

Naša prva ekipa, za katero sta igrala Jano Rant in Jure Posavec, je bila med samimi mlajšimi ekipami dobra četrta. Peta sta bila Peter Žagar in Boris Pešelj iz druge ekipe. Minka in Nada se žal nista mogli izogniti začetju.

Vsi skupaj so osvojili lepo število točk.

35. ŠRI se bodo zaključile s tekmovanjem moških ekip balinarjev in kegljačev v zadnjem vikendu novembra.

Foto: Ivan Hafner

Tekmovalki Nada Somrak in Minka Bertonec

JESENSKE AKTIVNOSTI KEGLJAČEV

Ivan Hafner

VADBA

Kegljači so z vadbo pričeli kot običajno takoj na začetku septembra. Ker jih je že skoraj 30, imajo na osrednjem terminu ob sredah popoldne že štiri ure treninga, poleg tega še uro v ponedeljek zvečer ter štiri posamezne ure v dopoldanskem času, saj je ura kegljanja takrat veliko cenejša.

Zaradi zgodnjega pričetka treninga so se kegljači že udeležili nekaj tekmovanj in dosegli prve rezultate.

KROMPIRJEV TURNIR

Tradicionalnega turnirja se je udeležilo šest naših članov, štirje kegljači in dve kegljačici. V močni konkurenci z registriranimi kegljači je bil naš najboljši Jože Avguštin le dvanajsti in tako krompirja žal ni dobil. V ženski konkurenci je bila najboljša Smiljana Oblak, ki se je tako popolnoma preskrbela s krompirjem.

GOSTOVANJE NA JESENICAH

V sredo, 8. novembra 2016, smo gostovali na Jesenicah in odigrali tradicionalne kegljaške dvoboje mešanih ekip s štirimi kegljači in štirimi kegljačicami. Letos aprila smo jih na domačem kegljišču prepričljivo premagali in Jeseničani so si močno želeli revanše. Na tekmo smo šli brez naših najboljših mladih kegljačev (glede na staž v DU). Tokrat je Jeseničanom uspelo, saj so bili v dvobojih boljši s 5:3. Naši so skupno podrli le 3839 kegljev, Jeseničani pa 3884 kegljev in bili boljši za 55 kegljev. Tako je bil končni rezultat 7:3 za DU Jesenice. Naš najboljši Tine Uršič je podrli le 520 kegljev, naša najboljša Smiljana Oblak pa komaj 491 kegljev. Kljub temu so nas v prijetni navijaški družini lepo pogostili.

KEGLJANJE ZA 36. ŠRI

Doslej so tekmo za 36. ŠRI odkegljale le ženske. V šibki konkurenci štirih ekip je bila naša dvojica

Smiljana Oblak in Zdenka Gaber najboljša, naša druga ekipa v sestavi Marija Tolar in Majda Bogataj pa je osvojila pokal za tretje mesto.

V moški konkurenci, kjer igrajo borbene partije, so štiri ekipe že odkegljale, druge pridejo na vrsto konec novembra.

PRIČETEK OBČINSKE LIGE

I. kolo lige se je pričelo 18. novembra 2016 z dvobojem med našo prvo moško ekipo in našo žensko ekipo, ki tekmuje v moški konkurenci. Po pričakovanju je moška ekipa, za katero so kegljali Peter Mravlja, Tine Uršič, Janko Fojkar in Jože Avguštin, zmagala s 5: 1. Edino točko je ženski ekipi priborila Smiljana Oblak, ki je bila s 530 podrtimi keglji sploh najboljša. Kegljalke so še Zdenka Gaber, Marija Tolar in Majda Bogataj.

V soboto je imela naša druga ekipa v sestavi Stane Ferle, Jože Primožič, Brane Korenčič in Roman Selan kot kapetan ekipe za nasprotnika močno pomlajeno in okrepljeno ekipo Obrtnika. Obrtnikovi kegljači so blesteli, saj so vsi metali krepko čez 500 kegljev in zmagali s 6:0. Pri takšni formi bodo kandidirali za vrh lestvice.

TRADICIONALNI KEGLJAŠKI DVOBOJ Z EKIPO OOO ŠKOFJA LOKA

V sredo, 23. novembra 2016, sta se spopadla stara rivala, ekipi OOO Škofja Loka in DU Škofja Loka. Tokrat so tekmovali osemčlanske ekipe s dvema kegljačicama in šestimi kegljači.

Naša ekipa je bila oslabljenjena, saj je bila naša najboljša Smiljana Oblak odsotna.

Začeli smo izvrstno. Po prvi uri smo vodili že 2:0, po drugem paru 3:1, po tretjem paru pa 4:2 in kar nekaj prednosti v seštevku podrlih kegljev. Zadnjo uro dvoboja je potekala prava drama. Naša drugače odlična kegljača sta začela izredno slabo, saj sta po prvih dveh stezah napravila vso prednost v kegljih

in zmanjšala možnost, da bi zmagala vsaj v enem dvoboju. Tretja steza je bila za naša kegljača spet vzpodbudnejša in zmaga je bila na dosegu roke, vendar je bila četrta steza za naše usodno slaba, izkušeni obrtniki pa so metali odlično. Udarec za poraz je pravzaprav zadal Janez Dagarin, ki je dosegel najboljši rezultat dvoboja, saj je podrl 544 kegljev in zapečatil našo usodo. Tako je bil končni rezultat v dvobojih 4:4, v podrtih kegljih 3940 : 3882 za OOOZ, končni izid pa 6:4 zanje. Prehodni pokal bo tako ostal v vitrini OOOZ vsaj še eno leto.

Naša prva dvojica Zdenka Gaber in Jože Avguštin je odločno zmagala.

Foto: Ivan Hafner

Foto: Ivka Nardoni

Po končani tekmi in druženju je pokal prevzel predsednik OOOZ Bojan Buden.

Za našo ekipo so kegljali Zdenka Gaber, Marija Tolar, Jože Avguštin, Franc Žontar, Janko Fojkar, Stane Voršič, Tine Uršič in Peter Mravlja, ki je dosegel najboljši izid naše ekipe 524 kegljev.

Številno občinstvo je glasno spremljalo dvoboj ter vneto navijalo za svoje, ob bogato založeni mizi dobrot, posebno že tradicionalnega pršuta in kvalitetni kapljici, pa ustvarjalo odlično prijateljsko vzdušje. Povedati moram, da društvo s pogostitvijo ni imelo nobenih stroškov, saj so vse prispevali kegljači. Pokazali so, kako se je mogoče lepo družiti in športno navijati.

GREMO NA POT

PROGRAM IZLETOV, LETOVANJ IN PRIREDITEV V LETU 2017

17. februar	družabno srečanje	9. avgust	Debeli rtič
17. marec	zbor članov	16. avgust	Debeli rtič
15. do 19. maj	Provansa (turistični izlet z avtobusom)	23. avgust	Debeli rtič
27. maj	piknik DU	30. avgust	Debeli rtič
10. do 17. junij	Bol na Braču (prijava in prvi obrok decembra 2016)	31. avgust	Srečanje upokojencev Gorenjske
5. julij	Debeli rtič	20. do 27. sept.	Terme Fojnica (zdraviliško letovanje in turistični izleti)
12. julij	Debeli rtič	september	trgatev
19. julij	Debeli rtič	16. september	srečanje športnikov DU
26. julij	Debeli rtič	10. november	martinovanje
2. avgust	Debeli rtič		

- Obiski gledaliških predstav bodo objavljeni sproti.
- Vse prireditve in izleti bodo objavljeni na oglasnih deskah v DU, pri Pošti in na Šolski ulici.
- Prijave z obveznimi vplačili do objavljenega roka ali zapolnitve prostih mest v avtobusu sprejema Danica Celestina ob sredah in petkih med 8. in 11. uro v pisarni DU. Informacije lahko dobite na telefonu 040 857 273. Prijave se bodo upoštevale z dnem vplačila.
- Izletov in prireditev se udeležujete na lastno odgovornost.
- Pridržujemo si pravico do sprememb, odpovedi ali dopolnitev terminov posameznih izletov in akcij.

nadaljevanje s prejšnje strani

Poleg programa našega društva objavljamo tudi program, ki ga je za vsa društva upokojencev Gorenjske pripravila Komisija za izletništvo in turizem pri PZDU Gorenjske.

15. do 21. februar	Hotel Delfin, Izola (letovanje z brezplačnim prevozom)
2. do 9. april	Vrdnik (zdraviliško letovanje)
24. junij do 1. julij 2017	Hotel Delfin, Izola (letovanje)
11. do 13. september	Strasbourg (obisk evropskega parlamenta)
1. polovica oktobra	Zahodna Srbija (turistični izlet)

Vse dodatne informacije v zvezi s programi dobite pri Cveti Škopelja na telefonski številki 040 226 667 ali e-naslovu cveta.skopelja@gmail.com

PROGRAM IZLETOV VESELIH POHODNIKOV

DATUM	CILJ IZLETA
9. januar	Izbira pohoda glede na vremenske razmere. Glej obvestila! Mogoče okrog Ormoškega jezera?
6. februar	Enako kot januarja – Repentabor – Volnik na Krasu
6. marec	Iz Ospa na Tinjan
10. april	Iz klopce, na klopco – Gorica pri Slivnici na Kozjanskem
8. maj	Ostrožno – Prem, Brkini
22. maj	Španov vrh nad Jesenicami
12. junij	Slavnik
10. julij	Krvavec – Pl. Koren – Pl. Košutna
7. avgust	Dobrač, Avstrija
11.-12. september	Podvežak – Vodotočnik – Pl. Korošica, Savinjske Alpe; dvodnevni izlet
25. september	Dolina Bodental – Ugrizova planina, Avstrija
9. oktober	Volinjek – Andrejev vrh na Koroškem
23. oktober	Okrog Belopeških jezer, Italija
6. november	Po poti Ene žlahtne štorije v Goriških Brdih
4. december	Pot v neznan

Poti so načrtovane za 3 do 4 ure hoje brez postankov in so večinoma krožne. GLEJ OBVESTILA.

Z NAMI NA POT! Dragica Gartner, Franjo Koprek, Jana Bešter, Nika Križnar

Ostalo velja enako kot za leto 2016.

PLAN POHODOV ČETRTEKOVH PLANINCEV

04.01. Po poti slovenskega tolarja - Slavica	18.05. Planina Kuhinja – Sleme – Javorca - Dragica
09.02. Brode – Polhovec – Črni vrh - Slavica	01.06. Brinjeva gora - Slavica
23.02. Pot okoli Ptujkega jezera - Dragica	15.06. Po Bornovih tunelih, Prevala - Nežka
09.03. Kozice – Plajtlerica - Slavko	22.06. Okolica Lendavski goric (dvodnevni izlet) - Slavica, Nejc
23.03. Daber – Police – Črvov vrh - Nežka	06.07. Mussenhohe, Avstrija - Dragica
06.04. Izgorje – Sv. Trije Kralji - Slavica	20.07. Dobrča - Slavica
20.04. Baza 20 – Mirna gora - Slavko	03.08. Dolina Voje – Uskovnica - Nežka
04.05. Čaven – Kucelj - Nežka	

17.08. Zelenica – Dolnji ploti (plezalna), na Možeh
(lažja) - Slavica
31.08. Lokovnikov Grintovec - Slavko
14.09. Socka – Kislica - Slavica
28.09. Kolovrat - Slavko

12.10. Lipnik, Italija - Dragica
26.10. Hrvaško Zagorje - Slavica
09.11. Idrija – Hleviška planina - Nežka
23.11. Lubnik - Slavica, Dragica
07.12. Zaključni izlet v neznano - N+S+D+M

Datum in smer predlaganih planinskih pohodov se lahko spremenita glede na vremenske razmere.

Rezervni pohodi v primeru slabega vremena:

Kompotela

Slavnik

Tromeja

KJE SO BILI NAŠI ČLANI?

UČNA URA O BELI KRAJINI

Besedilo in fotografiji Zlata Ramovš

Ali veste, da je bila turistična Bela krajina pred tremi leti in pol razglašena za Svobodno belokranjsko ozemlje oziroma SBO in postala članica Unije vinorodnih dežel?

Prebivalci SBO imajo svoj **pasoš, vinojeto** z mnogimi ugodnostmi, **pendrekijo** (policijo) in **sorodstvo** (sodstvo) ter svoje protokolarno vino **metliček**. Na ozemlje lahko vstopite le s **tekočo vstopno vizo karampampuli**, ki jo postreže **turistični carinik** Peter Badovinac v svoji znani gostilni, prvi belokranjski zgradbi na sončni strani Gorjancev. Predsednik SBO je domačin in znani humorist Toni Gašperič, ki je najbolj zaslužen za odlično turistično promocijo Bele krajine. Vse to in še marsikaj smo izvedeli na septembrskem izletu po deželi belih brez. Najprej smo se na Osnovni šoli Bistra buča na Radovici morali izkazati z znanjem o Beli krajini. Strogi tovariš učitelj Jože Matekovič, s katerim smo se vrnili v osnovno šolo našega otroštva iz leta 1957, nas je s svojo igralsko spretnostjo in odlično situacijsko komiko popeljal skozi znamenitosti te naše najjužnejše pokrajine. Učno uro z zvrhano mero humorja in smeha smo

slovesno zaključili s podelitvijo priložnostnih spričeval.

V Rosalnicah smo spoznali romarsko pot, ki pelje do treh zanimivih gotskih cerkva s pokopališčem in skupnim obzidjem, poimenovanih Tri fare.

Cerkve smo si pobliže ogledali, sopotnica Erna pa je na pokopališču prižgala svečo na grobu svojih sorodnikov.

Na sprehodu po Metliki smo si na treh trgih ogledali znamenitosti mesta in Belokranjski muzej, odkrivali

Ob ogledu Novega mesta

bogato zgodovino in zaslužne Belokranjce, prvo požarno (o)brambo na Slovenskem ter prvo čitalnico, hranilnico in posojilnico na Dolenjskem in v Beli krajini. Pred Domom starejših občanov smo mimogrede dobili nasvet, naj nič ne gledamo, ker je dom polno zaseden. Nato smo se odpeljali na Otok pri Podzemlju, kjer je bilo med drugo svetovno

Vsi smo preizkus znanja uspešno opravili.

nadaljevanje s prejšnje strani

vojno partizansko letališče, tam pa je v spomin na evakuacije številnih ranjencev in civilnega prebivalstva v letih 1943-1945 razstavljeno letalo DC3.

FOJNICO SMO OBISKALI ŽE ČETRТИČ

Cveta Škopelja

Člani DU Škofja Loka smo se po enoletnem premoru že četrtoč podali na zdraviliško - sprostitevno letovanje v prelepo dolino Fojnice v Bosni in Hercegovini. Pisana družina 21 upokojenk in upokojencev iz Škofje Loke in 39 iz Brežic, Velikega Gabra, Trebnjega in Luč je od 29. septembra do 6. oktobra 2016 gostovalo v Hotelu Reumal. 10 upokojencev se je tja pripeljalo kar s svojimi osebnimi vozili. Medsebojne stike smo vzpostavili zelo hitro, za kar ima poleg odprtega karakterja udeležencev največje zasluge naša vodnica Jožica Sušin, predsednica DU Brežice. Zaradi njene izjemno zanimive pripovedi o Bosni in Hercegovini ter vmesnih šaljivih vložkov nam je kljub dolgi vožnji potovanje hitro minilo. Ob prihodu smo bili prijetno presenečeni, saj je hotel skoraj v celoti obnovljen, cena pa letos še nespremenjena in znaša le 195 evrov za sedemdnevni paket v dvoposteljni sobi s polnim penzionom, ki vključuje zdravo domačo hrano, pridelano brez pesticidov in umetnih gnojil, z zdravniškim pregledom in odpustnico, ki velja tudi v Sloveniji, ter najmanj tremi zdravstvenimi terapijami vsak dan. V istem času so bili v hotelu že nastanjeni upokojenci iz Maribora in tako smo slovenski upokojenci v celoti zasedli eno od hotelskih restavracij. Fojnica je kot zdravilišče znana že iz antike, saj so stari Rimljani tam zdravili revmatične bolezni, zaradi čistega gorskega zraka pa tudi astmo ter druge pljučne težave. Mestece leži na koncu doline, obdane z visokimi gorami, in je le slabih 65 kilometrov oddaljeno od Sarajeva. Neokrnjena narava prebivalcem nudi dodaten zaslužek z nabiranjem zelišč, brusnic, borovnic, gozdnih malin in najkvalitetnejših gob. V primerjavi s preteklimi sezonami je bilo letos vseh teh plodov zelo malo. Dnevi so hitro minevali, saj smo dopoldne imeli zdravstvene terapije, popoldneve pa smo izkoristili

Izlet smo zaključili s kosilom v Črnomlju. V gostilni Müller so nam za dobrodošlico postregli odlično belokranjsko pogačo, zaščiteno z geografskim poreklom in s pravim certifikatom, potrjenim v Bruslju. Domov smo prišli polni dobre volje, ki nas je v spominih na lep izlet spremljala še dolgo časa.

za sprehode po Fojnici, klepete s prijaznimi in gostoljubnimi domačini ter izlete. Obiskali smo Sarajevo, kjer poleg ogleda zanimivosti brez čevapčičev v lepinji in jogurta ni šlo, tam pa nas je edinkrat presenetil dež in takoj ob prihodu smo pokupili množico dežnikov. Ob izletu na Prokoško

Na vrtu Franjevaškega samostana

jezero na planini Vranica na nadmorski višini 1636 m smo imeli neverjetno srečo z vremenom, saj smo se v izjemno sončnem in toplem vremenu sprehajali v kratkih rokavih in bilo je res čudovito. Zanimivi so bili tudi obisk Visoških piramid, o katerih se veliko piše in ugiba v medijih, obisk džamije in Franjevaškega samostana, ugodni nakupi v nakupovalnem centru FIS v Vitezu ter mnogo drugega.

Med vožnjo domov smo poslušali predstavitev delovanja društev, iz katerih smo udeleženci prihajali. V dobrem razpoloženju ob igranju harmonike, orglic in ubranem petju nam je pot zopet hitro minila. Ob slovesu smo se z glasnim ploskanjem zahvalili vodnici Jožici Sušin, vozniku Almirju Haliloviču, harmonikarju Kristlu Germelju, naši orgličarki Ivanka Prezelj ter vsem, ki so kakorkoli prispevali k pestremu in veselemu dogajanju izleta, in si obljubili, da se v Reumalu znova srečamo septembra 2017.

Foto: Meho Tokić

PO PLANINAH IN JEZERIH ZAHODNE SRBIJE

Besedilo in fotografije Martin Bizjak

Izletniška sekcija DU Škofja Loka je letos septembra z agencijo Navigator ponovno izvedla zanimivo štiridnevno potovanje v Srbijo. Pri organizaciji se je kot vedno izkazala naša Cvetka.

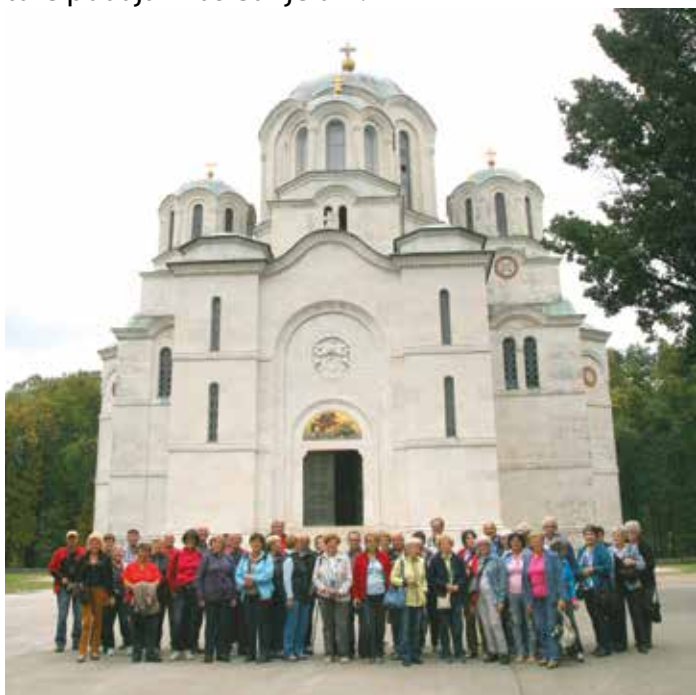
Prvega dne nas je sonce obsijalo nekje na hrvaških širjavah. Pot nas je mimo Beograda privedla v Oplenac, t.i. zadužbino dinastije Karađorđević, kjer smo si ogledali cerkev in mavzolej. Od tu smo pot nadaljevali do spominske kostnice bitke na Kolubaru v Lazarevacu, kjer so pokopani ostanki 120 000 vojakov obeh vojskujočih strani. Popotna utrujenost nas je zapustila na kmečkem turizmu Marin gaj ob kapljici domačega, pečenju in zvokih srbske narodne pesmi. Zvečer smo se nastanili v počitniškem domu na Zlatiboru, od koder smo se na ture podajali naslednje dni.

Plovba po Uvačkem jezeru

režiser Emir Kusturica. Pod njim je postaja ozkotirne železnice, drzno in mojstrsko speljane Šarganske osmice, ki na 15 km dolgi progi z 20 predori premaga višinsko razliko 300 m čez planino Šargan. Po Šarganski progi smo se peljali s čírom, ki danes vozi le še turiste.

Zadnji dan smo se namenili proti domu. Zjutraj smo v Skelanih prečkali Drino in prestopili na bosansko stran v Republiko Srbsko. V Potočarih nas je presunil spominski kompleks genocida v Srebrenici. Ob obrežju Drine smo prispeli v Bijeljino, lepo in cvetoče mesto, če jo primerjamo z bornimi zaselki vzdolž reke Drine, skozi katere smo se vozili. V restavraciji pri Bijeljini smo še zadnjič okusili srbsko gostoljubje ob domači kapljici in jedeh ter njihovih pesmih. Na poti proti domu po avtocesti, nekdanji Cesti bratstva in enotnosti, smo podoživljali

Naši izletniki na Oplencu

Drugi dan smo odšli na Uvačko jezero, ki je nastalo za jezom v soteski reke Uvac. Jezero je zatočišče velikim jastrebom, znamenitim beloglavim supom, ki smo jih opazovali na plovbi s čolni. Na bregu je vhod v nekaj kilometrov dolgo kraško jamo, skozi katero smo se po poti za obiskovalce sprehodili med lepimi kapniškimi tvorbami. Na poti smo se ustavili na prigrizku v obratu suhomesnatih izdelkov Zarič, kjer so nas sprejeli s kruhom in soljo, prav tako pa smo se dobro okrepčali za nadaljnjo pot. Pri Sirogojnu smo si v muzeju na prostem ogledali srbsko etno vas.

Naslednji dan smo se spustili v sotesko reke Drine do akumulacijskega jezera, ki je nastalo za jezom elektrarne Bajina Bašta, ter se po njem popeljali z ladjico. Po kosilu v vasi Kremna smo obiskali Drvengrad nad zaselkom Mokra gora, ki ga je v tradicionalnem srbskem stilu postavil znani filmski

Na eni od postaj Šarganske osmice. Vagone je tokrat vlekla t.i. dizlarka.

lepe vtise z našega potovanja po zahodni Srbiji, katerim se jim je žal pritaknil tudi kanec grenkobe ob videnih posledicah medetničnih spopadov.

SVET ' MARTIN JE SPET NAREDIL VIN'

Besedilo in fotografiji Zlata Ramovš

Letos smo slavnostni martinov trenutek dočakali na novi lokaciji, namreč v gostilni Janc na Studencu pri Sevnici na Dolenjskem.

Na poti do kraja martinovanja smo se ustavili v vasici Bela cerkev pri Šmarjeških toplicah, kjer nas je njihovo Društvo podeželskih žena in deklet počastilo z odlično lokalno vinjevrško ajdovo pogačo z orehi ter okusnim čajem, cvičkom in kavo. Sprehod po njihovi preurejeni nekdanji osnovni šoli s sedmimi tematsko zaključenimi oddelki nas je popeljal od daljne preteklosti do bogatega utripa sedanjosti te male vasice. Ogledali smo si moderno opremljene prostore, v katerih delujejo vsa njihova društva, ki so del medgeneracijskega centra. Njihov novi kulturni hram vključuje moderno dvorano za sto obiskovalcev, enološki laboratorij za analizo vin (za moške), Sobo žive dediščine, Sobo ustvarjalnosti z moderno opremljeno kuhinjo (za ženske), Deželo arheologije, Sobo naših prednikov in Škratovo sobo (za otroke). Zavidali smo jim lepe in funkcionalne prostore in se spraševali, ali bomo kaj podobnega kdaj dočakali tudi v Škofji Loki.

Martinovanje pri Jancu smo začeli s kosilom, po katerem nas je zabaval ansambel z živo glasbo, ki nas je pet ur vrtela po plesišču. Med nami so bili tudi dva 86-letna člana in več leto mlajših, od katerih jih je še mnogo veselo plesalo. Tudi tisti, ki si zaradi zdravstvenih ali drugih razlogov plesa niso mogli privoščiti, so se zabavali in to je bilo tisto najpomembnejše, zaradi česar so se martinovanja udeležili.

Zvečer smo se ponovno okrepili z okusno kisló župo, čemur je sledil še zabaven prikaz krsta vina, ki ga je izvedla ista glasbena skupina. Pred odhodom so nam ponudili, da se založimo z domačimi suhomesnatimi izdelki in vinom gostilne Janc.

Glasbeniki v drugi vlogi - ob zabavnem krstu vina

Prav mesto Sevnica je pred mesecem dni burno praznovala uspeh svoje rojakinje Melanije Knavs Trump, ki je postala nova ameriška prva dama. Spomnili smo se tudi nanjo in na njeno zdravje spili kozarček cvička.

Utrujeni, a veseli trgači.

Foto: Miro Duić

TRGATEV

Člani našega društva so se v torek, 27. septembra 2016, udeležili trgatve grozdja v Orešju na Bizeljskem pri vinogradniški družini Rajterič. Lepo vreme, dobra kapljica in malica so vsekakor bistveno vplivali na učinkovitost in natrgali smo skoraj 10 ton grozdja, za kar je zaslužnih vseh 26 udeležencev.

VESELI POHODNIKI

SLOVO ŠESTE SEZONE POHODOV

Dragica Gartner s pomočniki

Leto je naokrog in spet potrebujemo nov program pohodništva. Vprašanje je, kako ga izpeljati, da bo odgovarjal večini. A kljub temu smo se tudi za prihodnje leto odločili, da bomo denar rajši zapravljali za pohodništvo in posledično boljše zdravje, kot da bi ga nosili v lekarne za zdravila z vsemi negativnimi stranskimi učinki, seveda če to ni potrebno. Pohodništvo, gibanje, rekreacija in skrb za duševno zdravje imajo namreč **pozitivne stranske učinke**, ki nas navdušujejo, krepijo zdravje, družijo ter odganjajo misli na bolezen, ki po svoje pesti že vsakega. S tem upočasnimo napredovanje bolezni ali preprečimo nastanek njihovih posledic. Če gledamo TV, poslušamo radio ali beremo, ugotovimo, da imamo polovico opisanih bolezni tudi sami, mar ne? Zato rajši vzemimo pot pod noge in se odpravimo v naravo.

Foto: Zlata Ramovš

Zaslužne dame pohodništva upokojencev

Foto: Zlata Ramovš

Bilanca pohodov je zanimiva, saj se z leti še izboljšuje. Slaba tretjina pohodnikov je obiskala dobro tretjino pohodov. 18 pohodnikov se je udeležilo vseh pohodov, medtem ko jih je pet manjkalo samo enkrat, sedem pa dvakrat. Pohvalno je tudi, da so med najvztrajnejšimi pohodniki tisti med 75 in 88 letom. Najstarejša Marica je bila z nami vsakič. Hura za Marico in vse ostale! Ali se sploh zavedamo, kaj pri teh letih to pomeni ter koliko truda in volje je potrebno?

Tudi za prihodnje leto sem poti izbrala tako, da bodo primerne tudi za tiste, ki težje hodijo. Iz prakse vem, da se vsi zelo potrudijo in pridejo do cilja. Potikali se bomo po celi Sloveniji in nekaj malega po tujini.

Vsem se želim zahvaliti za vso neizmerno energijo, ki jo dajete mlajšemu rodu, in vas pohvaliti, da se tako trudite ter ste vztrajni, kajti **brez muje se še čvelj ne obuje**. To sedaj občutimo že mlajši, veliko bolje pa vsi starejši od nas.

V prihajajočem letu si vsi vodniki želimo, da bi sodelovali tako dobro kot doslej, bili kolikor je mogoče zdravi in zadovoljni ter še dolgo lahko pešali in skupaj uživali v naravi.

ČETRTOVKOVI PLANINCI

PO VERTOVČEVH POTEH

Nežka Trampuš

Vsako leto novembra se naši planinci udeležijo spominskega pohoda po Vertovčevih poteh. Letos je potekal že 16. pohod. Kljub nezanesljivi vremenski napovedi se je pohoda udeležilo 36 planincev. Na začetku poti pri mogočnem hrastu v Ustju so nas prijazno pozdravili organizatorji ter nam postregli čaj in kavo. Pot nas je vodila skozi vasi Vipavskih brd, Dolenje in Planino Jakulini, kjer stoji

Vrtovčeva rojstna hiša s spominsko sobo in staro vinsko kletjo, ki sta vredni ogleda. Daljši postanek smo imeli v Šmarjah, kjer domačini vedno pripravijo krajši kulturni program v počastitev župnika. Matija Vertovec je bil napreden župnik in eden najpomembnejših strokovnih piscev v slovenskem jeziku v svojem času. Poleg uresničevanja svojega duhovnega poslanstva je kmete učil naprednega

nadaljevanje s prejšnje strani

kmetovanja, vinogradništva, vinarstva in kletarstva. Bil je sodobnik in znanec Franceta Prešerna. Slovstveni zgodovinarji

Foto: Slavica Laznik

trdijo, da je prav on dal Prešernu pobudo za Zdravljico.

Turistično društvo Ajdovščina ta množični pohod organizira vsako leto. Na poti je poskrbljeno za malico in okrepčilo, saj domačini prijazno odprejo svoje vinske kleti in udeležence povabijo na pokušino vina, dobrot in pridelkov. Pot je lepa, nezahtevna in prijazna, pohoda pa se vedno udeleži veliko ljudi, zato upamo, da se nam bodo prihodnje leto pridružili novi pohodniki, potem ko bodo prebrali ta prispevek. Vreme na Primorskem je običajno stabilno.

Lep planinski pozdrav!

OBISKALI SMO NAŠE ČLANE V CSS V ŠKOFJI LOKI

Besedilo in fotografije Nadja Podgoršek

V začetku novembra so v Centru slepih, slabovidnih in starejših (CSS) v Škofji Loki praznovali 80. obletnico delovanja centra v spomin na leto 1936, ko je bil ustanovljen nekdanji Dom slepih. V naslednjih letih so dogradili invalidske delavnice, srednjo šolo in internat. Od leta 2004 center deluje kot samostojni socialno varstveni zavod, ki kot edini v Sloveniji zagotavlja prilagojene prostore tudi za življenje slepih in slabovidnih oseb.

Direktorica Silva Košnjek je povedala, da danes v zavodu biva 220 stanovalcev, za njihovo zdravje in dobro počutje pa skrbi več kot 120 zaposlenih. Zadnja leta so veliko vložili v obnovo bivalnih prostorov, ker želijo, da se stanovalci počutijo sprejete in zadovoljne. Vsak stanovalec pride v dom s svojo življenjsko zgodbo in zanimalo me je, kako so v novem domu zadovoljni.

TONČKA LANGERHOLC

Po 30 letih dela v Gorenjski predilnici se je upokojila leta 1984. Ima dve hčeri in sina, štiri vnučke in eno pravnukinjo. Po 46 letih je zaradi srčnega infarkta umrl njen mož. Po upokojitvi je 30 let delala kot prostovoljka pri Rdečem križu, za kar je dobila srebrno priznanje. Zelo aktivna je bila tudi pri

Društvu upokojencev. V dom je prišla leta 2015 v zelo slabem zdravstvenem stanju. Namestili so jo

v drugo nadstropje, kjer ležijo nepokretni stanovalci. A ona je ena do tistih, ki se ne dajo, in tako se je sčasoma pozdravila kar sama. Želela je ostati pri sostanovalki, ki jo mnogokrat potrebuje, saj tako sestre lahko pomagajo drugim, ki potrebujejo več pozornosti. V šali so ji rekli, da bi jo kar zaposlili, vendar je odgovorila, da za denar ne bi več delala. Zdravnica v domu ji pravi, da je medicinski fenomen.

V domsko življenje se je hitro vživela. V domu ni nikoli slabe volje in v novem okolju se počuti odlično. Če je kdo slabe volje, ga poskuša razvedriti. Ena od stanovalk se pogosto grdo drži in Tončka se z njo heca toliko časa, da se nasmeji, potem pa jo pohvali z besedami: »Poglej,

kako si zdaj fletna, ko se smejiš.«

Obiskuje vaje za spomin in hodi na telovadbo, trenutno pa z ostalimi pridnimi upokojenkami dela novoletna darilca. Pravi, da imajo vedno kulturne, glasbene in gledališke prireditve. Omenila je tudi, da imajo v domu navihanega stanovalca, za katerega sta se dve stanovalki skoraj stopli. Tončka pravi: »Ljubezen je lepa stvar, zato naj živi, kaj briga me ves denar, če srce kipi.« Želimo ji, da bi še dolgo delila dobro voljo vsem okrog sebe, saj jo to napolnjuje z energijo, ki jo potrebuje za svoje zdravje.

IVANKA MANFREDA HAFNER

Ivanka je zelo urejena gospa. O svojem življenju mi je povedala toliko, da bi bilo dovolj za poseben članek. Z možem Vinkom sta imela dve hčeri in sina. Ima 4 vnuke in 9 pravnukov. Po moževi smrti je v njeno življenje vstopil Slavko, ki je zaradi sladkorne bolezni oslepel in bil več let hudo bolan. Ivanka ga je negovala 7 let, vse do njegove smrti leta 1995. Ena od hčera je poročena v Nemčiji, druga v Belgiji. Z obema se pogosto sliši po telefonu. Letos je bila skoraj tri mesece pri hčeri v Nemčiji. Sin je žal že umrl, star komaj 59 let.

V dom je prišla leta 2010. Hčerki sta ji dejali, da mora v domu imeti najboljše udobje, ker si ga je zaslužila. Plačujeta ji bivanje in celo frizerko, da je lahko vedno lepo urejena.

Vedno je bila raje sama, zato je zelo zadovoljna, da ima svojo sobo z lepim balkonom. Rada ima sonce in zato na balkonu preživi veliko časa. Počuti se odlično in pravi, da se nikoli ni imela tako lepo, kot se ima zdaj. Hrana je odlična, vse ostalo tudi. Čez dom nima niti ene pritožbe, razen da zdravstvo morda malo šepa. Tudi družabno življenje v domu je izjemno bogato. Prireditve je vedno veliko, zato ji nikoli ni dolgčas. Ima močno osteoporozo in že šest let jemlje zelo močna zdravila, ki zelo vplivajo na njen spomin. Pred časom je hodila na delovno terapijo, vendar je po sinovi smrti prenehala, ker jo je na eni strani zadela kap. Hodila je tudi na magnetno terapijo, vaje za spomin, k telovadbi in še čemu. Zaradi mnogih zdravstvenih težav, ki jo

spremljajo že kar dolgo, hodi s hojco in zato tudi veliko leži.

Radi jo obiščejo sinovi otroci, najbolj pa jo veseli, da se vsi njeni družinski člani odlično razumejo, da so vsi doštudirali in imajo dobre službe.

Želimo ji, da bi še naprej tako optimistično gledala na življenje v domu.

MARKO GALIČIČ

V center je prišel leta 2014. 34 let je bil zaposlen v takratnem Centru slepih. Prihod v dom mu ni povzročal nobenih težav. Po upokojitvi je bil še deset let doma.

Vsa leta svojega življenja je trdo delal, dopoldne v službi, popoldne pa je zidal pri prijateljih in znancih, da je zaslužil denar za preživljanje družine in izgradnjo hiše. Ves čas se je

trudil, da bi njegova družina živela čim lepše, a mu ni vedno uspevalo. Poročen je bil enkrat, drugič pa je živel v izvenzakonski zvezi. Obakrat je zgradil novo hišo, toda tudi v drugi zvezi je naletel na enake težave. Zgradil si je še tretjo hišo in od tam odšel v dom. Pomagal je tudi hčeri pri izgradnji njene hiše. Zaradi garanja je imel težave z hrbtenico, nato pa ga je zaradi hudih življenjskih zapletov zadela še kap. Trajalo je kar pol leta, da je spet shodil. Takrat je hodil veliko, saj si je moral okrepiti mišice. Zdaj so bolečine včasih spet zelo hude. Najraje sploh ne razmišlja več, kaj vse je moral potrpeti. Zaradi nepotrebnih tožarjenj je ostal tudi brez prigarane imetja in življenje se je obrnilo tako, da je v dom odšel samo s pokojnino, ki na srečo zadostuje za plačilo bivanja.

V sobi ima prijetnega sostanovalca. Od doma je prinesel diatonično harmoniko. Vprašali so ga, ali bi pomagal ustanoviti mali domski ansambel, a se doslej še nihče ni opogumil. Včasih zaigra nekaj skladb na srečanjih v dnevnem prostoru, ko sestre izvajajo programe za stanovalce. Na koncu ponavadi večina prisotnih tudi zapoje in tako čas hitreje mineva. Zelo je zadovoljen z vsem, saj ima vse, kar potrebuje in si želi. Moti ga le, da so nekateri, ki v življenju niso nikoli naredili čisto nič zase, danes zahtevni in se kar naprej pritožujejo.

Hvala vsem trem, da ste nam zaupali svoje življenjske zgodbe. Želimo vam še naprej prijetno bivanje, ki naj ga spremljata zdravje in zadovoljstvo.

PROGRAM V LETU 2016

Nežka Fojkar

Društvo upokojencev Škofja Loka že deveto leto izvaja program STAREJŠI ZA STAREJŠE. Program delno sofinancira tudi občina Škofja Loka, zato občini vsako leto poročamo o naših rezultatih.

V občini Škofja Loka, ki ima okrog 23 000 prebivalcev, živi preko 3273 oseb, starejših od 69 let, kar pomeni okrog 14 % prebivalcev. Večina starejših želi starost preživeti doma, v krogu svojih najdražjih ali samostojno v svojih gospodinjstvih. Odhod v dom je običajno izhod v sili, ko jim zaradi starostnih težav doma ni več mogoče zagotavljati dovolj primerne pomoči, ki bi jo potrebovali.

Program izvajamo z obiski starejših na njihovih domovih. Ob prvem obisku izpolnimo anketni list, s čimer pridobimo osebne podatke, informacije o potrebi po pomoči, zdravstvenem stanju in preživljanju prostega časa. Anketiranca prosimo tudi, naj nam zaupa svoje pripombe in želje ter predlog za ponovni obisk in da soglasje o hrambi osebnih podatkov. Nato starejšo osebo ponovno obiščemo, ob obiskih iščemo spremembe in po potrebi poiščemo tudi strokovno pomoč.

Letos v programu aktivno sodeluje 29 prostovoljcev, zaradi obsega dela pa bomo njihovo število še povečevali. Društveni prostovoljci so od leta 2008 obiskali skupaj že 2386 oseb. Leta 2016 so na novo obiskali 174 oseb, skupaj pa opravili kar 811 obiskov. Poleg tega so prostovoljci 33 osebam nudili tudi 341 enostavnih laičnih pomoči. Ob tem nastajajo tudi prijetne povezave in prijateljstva. Največ je bilo druženja (175), dostave hrane iz trgovine (73) in pomoči pri hišnih opravilih (52), nekaj pa je bilo tudi prevozov, sprehodov s starejšimi, svetovanj in podobno.

Rezultati anket kažejo, da je kakovost bivanja pri doslej obiskanih osebah dokaj ugodna. Večina jih živi v lastnem stanovanju ali hiši, medtem ko ima stanovanje v najemu manj kot 20 % obiskanih.

Stanovanja so primerno opremljena z vodo, sanitariji in ogrevanjem. Večina obiskanih oseb živi v paru z zakoncem ali partnerjem ter z otroki in vnuki, najbolj rizična skupina pa so starejši, ki v hiši ali stanovanju živijo sami, in teh je kar 372. To je najbolj ranljiva skupina, kateri tudi najpogosteje zagotavljamo pomoč.

Pomemben dejavnik samostojnosti je osebno počutje. Ankete kažejo, da se povsem zdravega počuti 337 obiskanih, ki so praviloma mlajši, z leti pa se osebno počutje slabša in potreba po pomoči, ki jo starejšim večinoma zagotavljajo svojci, hitro narašča. Prosti čas večina obiskovanih preživlja v domačem okolju, kjer jim vrtnarjenje in pogosti stiki z otroki in bližnjimi pomenijo prijetno sprostitev in dajejo občutek socialne varnosti.

Na vprašanje, kaj bi starejši želeli, da bi občina zanje še organizirala, je najpogostejši odgovor dnevni center za osebe s spominskimi motnjami, na drugem mestu pa center dnevnih aktivnosti starejših. Pogosta želja je tudi dom za starejše, saj se potreba po tej obliki varstva lahko pojavi zelo hitro. Poleg tega se starejši bojijo, da se bodo zaprle manjše trgovine za preskrbo v naseljih. Trgovski centri v Škofji Loki so odmaknjeni in preobsežni, zato se starejši v njih težje znajdejo. Želijo si tudi več urejenih sprehajališč in klopi za počitek v naravnem okolju. Starejši so veseli naših obiskov in pogosto želijo, da kmalu spet pridemo.

Pri našem delu smo uspešni, kar je zasluga marljivih prostovoljcev. Prostovoljstvo je temelj našega dela, s katerim bomo nadaljevali, vas pa vabimo, da se nam pridružite.

Foto: Nevenka Mandić Orehek

ŠAH

Šahisti se redno srečujejo v Marinkini knjižnici. Več informacij najdete na zadnji strani glasila.

KORISTNE INFORMACIJE

FINANČNE OBVEZNOSTI ZA LETO 2017

Prispevek za društveno članarino za leto 2017 znaša 11 € in je nespremenjena, prav tako tudi članarina za vzajemno samopomoč (VS) v višini 10 € ter vpisnina za nove člane. Prosimo, da to uredite do konca aprila.

Društvena letna članarina	11,00 €
Vpisnina z izkaznico (za nove člane DU)	2,00 €
Prispevek za Sklad vzajemne samopomoči	10,00 €
- posmrtnina (neobvezno)	
(včlanijo se lahko člani do 70. leta starosti)	
Izplačilo posmrtnine	205,00 €

SLOVO OD UMRЛИH ČLANOV

Od vseh umrlih članic in članov se bomo poslovili z društvenim praporom na pogrebu. Žalna zastava bo na dan pogreba in en dan pred tem razobešana na sedežu društva. Svojce umrlega prosimo, da o dogodku obvestijo poverjenika ali poverjenico, praporčaka Hinka Groboljška na telefonsko številko 041 236 964 ali tajnico društva na telefonsko številko 040 226 667.

POSMRTNINA IN POGREBNINA (Zakon o zdravstvenem varstvu)

Posmrtnina (288,81 €) in pogrebina (577,62 €) sta enkratni denarni pomoči, ki jih lahko pri Centru za socialno delo uveljavlja družinski član umrlega za pomoč svojcem ob izjemni situaciji in za stroškov pogreba. Do pogrebne in posmrtnine je upravičen ožji družinski član pokojne osebe, ki poskrbi za pogreb in na katerega ime se glasijo računi, census za pridobitev teh pravic pa je dohodek do 606 € za samsko osebo oz. 909 € za družino. Pri tem se vlagateljevo premoženje ne všteva v dohodek.

Obe pravici se lahko uveljavljata v roku 1 leta od smrti svojca z vsemi potrebnimi dokazili, upravičenost pa se ugotavlja na dan smrti svojca

DOBAVA KURILNEGA OLJA POD UGODNEJŠIMI POGOJI

Pri društvu lahko člani društva dobijo posebno naročilnico za nakup kurilnega olja, ki je nekoliko cenejše. Ob naročilu 800 l in več imajo tudi brezplačni prevoz. Po novem je naziv dobavitelja – P&S, d.o.o., Struževo 66, 4000 Kranj. Vse podrobnejše informacije dobite na tel. 04/ 257 25 75 oz. GSM 031/629 073.

NAJEMNA STANOVANJA

Nepremičninski sklad PIZ ima v Škofji Loki v Frankovem naselju 61 namenskih najemnih neprofitnih stanovanj. Ta so namenjena upokojemcem in drugim osebam, ki so praviloma starejše od 65 let s stalnim bivališčem v naši občini. Vsa stanovanja so v Frankovem naselju in so primerna večinoma za bivanje ene ali dveh oseb.

Sklad oddaja stanovanja v najem v sodelovanju z Društvom upokojemcev Škofja Loka. Stanovanjska komisija društva zbira prijave vse leto in na podlagi Pravil za oddajanje stanovanj vsako leto oblikuje prednostno listo prosilcev. V primeru izpraznjenega stanovanja komisija na poziv Nepremičninskega sklada PIZ oblikuje predlog za dodelitev stanovanja v najem prosilcu, ki je prvi na listi.

Trenutno so vsa stanovanja zasedena, kljub temu pa je pomembno, da kandidati za najem oddate vloge, da vemo kakšne so vaše potrebe in da vas uvrstimo na prednostno listo.

Kako se prijaviti za najem stanovanja?

Izpolniti je potrebno vlogo z vsemi prilogami, ki so navedene na zadnji strani obrazca oz. VLOGE za najem namenskega najemnega stanovanja za upokojence in druge starejše osebe (lahko jo natisnete s spletne strani <http://www.ns-piz.si/> (namenska stanovanja/kako do najema) ali jih dobite v društvu.

Vlogo je treba poslati po pošti na: Društvo upokojemcev Škofja Loka, Partizanska cesta 1, 4220 Škofja Loka. Pravila za oddajanje stanovanj so na vpogled na oglasni deski Društva upokojemcev Škofja Loka. Dodatne informacije dobite na tel.: 041/717 210.

nadaljevanje s prejšnje strani

OBVESTILA

Če želite biti obveščeni po elektronski pošti o delovanju Društva upokojencev Škofja Loka, načrtovanih akcijah, obvestilih in podobno, nam posredujte svoj elektronski naslov ali naslov svojega bližnjega, ki vam te informacije posreduje. Če spremenite svoj e-naslov, nam spremembo vsekakor javite, kajti v nasprotnem primeru nam računalnik povzroča težave, vi pa niste obveščeni.

Ker je obveščanje naših članov preko glasila Mi o sebi le občasno, je e-pošta najbolj prijazen, poceni in zanesljiv način osebne obveščanja članov.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2017

**Vse dobro v letu 2017
vam želi kolektiv
*hotela Delfin in Vila Ane***

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO 2017

Pinjola
picerija

Frankovo naselje 67, Škofja Loka

telefon 059 900 652 NOVO: Dostava hrane

ŠEŠIR
ŠKOFJA LOKA

TOVARNA KLOBUKOV "ŠEŠIR" d.d.
KIDRIČEVA 57, 4220 ŠKOFJA LOKA, SLOVENIJA

MATEJA d.o.o.

Trgovina s cvetjem in darili

Frankovo naselje 8
4220 Škofja Loka
04/ 51-36-301

www.cvetjemateja.si

Mateja Juhant 031/ 39-39-95

TISKOSIR

ZG. BITNJE 277, 4209 ŽABNICA, KRANJ

Tel.: 04/231 56 30, fax: 04/231 56 32, Mobitel: 041 612 033

E-mail: info@tiskkosir.si, www.tiskkosir.si

MATEJA d.o.o.

Frankovo naselje 8
4220 Škofja Loka
DŠ: SI47831715

Priprava in dostava jedi

04/ 51-51-500
051/ 30-50-50

www.pizzamateja.si

Juhant Igor 041/ 39-39-95

LOKA
TURIST

raca.si

TURISTIČNA AGENCIJA
ŠKOFJA LOKA

Srečno

ALPETOUR
Potovalna agencija d.d.

Jezerško
P&S

04/25 72 575

Prodaja naftnih derivatov, splešno kleparstvo, krovstvo

ŠPORTNO REKREATIVNE DEJAVNOSTI V DU ŠKOFJA LOKA

panoga	kje	kdaj	animator	kontakt
Badminton	OŠ Ivan Grohar ŠD Trata	sobota 19.30 – 21. ure ponedeljek 21. – 22.30 ure	Leon Tušar	040 204 660
Balinanje	BK Lokatekst Trata	moški: torek in četrtek od 9. – 12. ure ženske: ponedeljek 16. – 18. ure torek in četrtek od 9. – 11. ure	Peter Zakotnik Smiljana Oblak	041 652 900 040 779 318
Kegljanje	ŠD Poden	sreda od 14. – 18. ure po dogovoru med tednom dopoldan	Ivan Hafner	041 971271
Kegljanje na vrvici	bivša vojašnica	ponedeljek od 8.30 – 10.30 ure in od 17.30 – 19. ure	Anton Kejžar Vojka Mihelič	040 263 665 040 747 489
Kolesarjenje	zbor: Gostišče Barok pod ZD	ponedeljek ob 9. uri od aprila do oktobra	Jožica Anžel	031 317 293
Namizni tenis	ŠD Poden	torek in četrtek od 20. – 22. ure	Jure Posavec Minka Bertoncelj	041 259 500 031 564 582
Pikado	bivša vojašnica	ponedeljek od 9. – 10.30 ure	Julija Jenko	031 726 482
Plavanje	Bazen v Stari Loki	po razporedu	Martina Eržen	041 831064
Planinarjenje	glej v Mi o sebi	glej v Mi o sebi	Nežka Trampuš	041 225 226
Pohodništvo	glej v Mi o sebi	glej v Mi o sebi	Dragica Gartner	041 607 483
Prstomet	bivša vojašnica	torek od 17.30 – 19. ure	France Prezelj	041 928 773
Streljanje	OŠ Cvetka Golarja bivša vojašnica	torek in četrtek od 16. – 20. ure ponedeljek in sredo od 18. – 20. ure	Pavle Jereb Ivanka Prezelj	041 541 705 031 742 628
Šah	Marinkina knjižnica	ponedeljek od 9. – 12. ure	Ferdo Pozvek	041 735 921
Tenis	igrišče v Hosti	sreda od 10. – 12. ure	Boris Pešelj	041 338 138

Vsi, ki se želite vključiti v katero od gornjih aktivnosti, se obrnite na animatorja te panoge. Dodatne informacije so vam na voljo na oglasni deski v Društvu upokojencev.